

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2019-2020

Nr. 10

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 29 mei 2020

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHT VAN VERHINDERING	3
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 42, 43, 44 en 53)	
Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020 – Stuk 6A (2019-2020) – Nrs. 1, Erratum en 2	
Algemene bespreking	3
<i>Sprekers: Guy Vanhengel, verslaggever – Mathias Vanden Borre – Arnaud Verstraete – Khadija Zamouri – Els Rochette – Pepijn Kennis – Jan Busselen – Cielte Van Achter – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid – Juan Benjumea Moreno</i>	
Stemmingen	31
MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)	31
Stemming	31

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6 c)	32
- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de toepassing van de coronamaatregelen in de scholen en de rol van de VGC in de communicatie	
- van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, met betrekking tot de ondersteuning van Nederlandstalige scholen in de exitfase	
- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de heropstart van scholen vanaf 2 juni 2020	
<i>Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Jan Busselen – Khadija Zamouri – Arnaud Verstraete – Gilles Verstraeten – Hilde Sabbe – Bianca Debaets – Sven Gatz, collegelid</i>	
BIJLAGEN	42
TREFWOORDENREGISTER	43

10de vergadering

Vergadering van vrijdag 29 mei 2020

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 09.34 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter: De heer Dominiek Lootens-Stael kan niet aanwezig zijn bij de start van deze vergadering. Hij laat weten dat hij later in de voormiddag zal aansluiten.

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020 – Stuk 6A (2019-2020) – Nrs. 1, Erratum en 2

Algemene bespreking

De heer Guy Vanhengel, verslaggever: Ik dank de Diensten voor de behulpzaamheid bij het maken van dit uitstekende verslag en verwijs naar het schriftelijke verslag. (*Instemming*)

Mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter: Er is een toelichting gegeven en daarvan is een verslag gemaakt in datzelfde geweldige verslag. Het lijkt me beter om eerst het woord te geven aan de parlementsleden.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik dank ook alle Diensten voor het geleverde werk. Daarnaast wil ik uitdrukkelijk iedereen bedanken voor het geleverde werk in de voorbije maanden: alle VGC-diensten, de leerkrachten, de directeurs, de kinderopvang-personeelsleden, de welzijns- en cultuurwerkers, de sportcoaches, de mensen in de gemeenschaps- en dienstencentra, maar ook de mensen die nog even moeten wachten, zoals het horecapersoneel en de evenementensector. Kortom, iedereen van wie het leven onvermijdelijk wordt beïnvloed door deze ongeziene crisis. Aan iedereen die nu een woord van steun, van hulp, van vertrouwen, van bemoediging nodig heeft, aan al die mensen wil ik namens de Brusselse N-VA-fractie zeggen: we slaan er ons wel door. Er is licht aan het einde van de tunnel. De Vlaamse Gemeenschap is een sterke solidaire gemeenschap en heeft sterke schouders om op te bouwen. Ik ben dankbaar om daarvan deel uit te maken. Want sterke schouders bewijzen dubbel hun nut wanneer het moeilijk gaat. Dan komt het moraal van de krekel en de mier boven water. Neem je verantwoordelijkheid en werk hard aan een stabiele en veilige toekomst.

Wat de begroting betreft, zie ik toch een positief element: de begroting is in evenwicht. Om het cru te stellen: tot zover het goede nieuws. Opnieuw is de meerderheid niet in orde met de nochtans formele verplichtingen om de goede werking van de Raad te garanderen. Het is helaas niet de 1ste keer dat het Reglement van Orde van de Raad naar de hand van de meerderheid wordt gezet. Ik verwijs naar de verdeling van de bijzondere functies binnen deze Raad. Nu is er zogenaamd een erratum, wat in feite een begrotingswijziging op de begrotingswijziging is, een dag op voorhand rondgestuurd, terwijl het Reglement van Orde zegt dat dit ten minste 7 dagen op voorhand moet gebeuren. Anderhalf miljoen euro extra, nieuwe budgetlijnen, verschuivingen in diverse budgetlijnen: dat noemt het College een erratum om het Reglement van Orde naar zijn hand te zetten. Er waren ook andere manieren om dat te regelen, bv. via een amendement. Op zijn minst had het College de raadsleden onmiddellijk op de hoogte kunnen brengen van die wijzigingen zodat we de tijd zouden hebben gehad om alles grondig te kunnen bekijken. Een dag op voorhand getuigt helaas van weinig respect.

De N-VA stelt zich als grootste oppositiepartij bijzonder welwillend op om de goede werking van de Raad in coronatijden te behouden. We zijn altijd op post. We hebben nog geen enkele vergadering of deadline gemist. We sturen zelfs vragen op voorhand door naar de collegeleden. Het is dus dubbel jammer dat we daar geen vertrouwen voor in de plaats krijgen. Het democratische debat heeft enkele fundamentele spelregels en de meerderheid treedt die met de voeten. Ik kan alleen maar hopen dat dat niet meer gebeurt. Het is al de 2de keer dat ik dat moet zeggen op een jaar tijd.

Ik heb de initiële begrotingsbespreking 2020 er nog eens bijgenomen bij mijn voorbereiding en ik stel vast dat het College niet heeft geluisterd naar de tussenkomsten van de oppositie. In feite was iedereen het erover eens dat er nauwelijks nieuw beleid werd geformuleerd. Mijn voornaamste punt van kritiek is integraal behouden. Ik citeer: *“In het algemeen kunnen we niet anders dan vaststellen dat de begroting 2020 van de VGC een verderzetting is van reeds eerder gemaakte beleidskeuzes. Nochtans zijn de politieke evenwichten grondig dooreengeschud en zit er een nieuwe grootste partij aan tafel die dan nog eens bijzonder scherp uithaalt naar Vlaanderen, maar daar dus zelf geen concrete beleidsmaatregelen tegenover zet.”*

Het is nu een jaar na de verkiezingen, een half jaar na de begrotingsbesprekingen en er is nog altijd geen meerjarenplan. Dus in feite heeft deze meerderheid nog altijd geen fundament om op te bouwen. Waar zijn jullie dan mee bezig? Het College neemt zijn verplichting om een langetermijnvisie uit te werken niet op, maar schuift die door naar de burger. Dat merken we aan de opmaak van het Strategisch Meerjarenplan.

Uit de voorlopige bevindingen van het project Stadspiratie kun je toch al een aantal conclusies trekken. Er is natuurlijk de coronacrisis, maar ik vraag me ten gronde af of dat een wezenlijk verschil maakt in dit proces. Op basis van de cijfers stel ik vast dat de participatie bijzonder laag ligt. Ik stel me dan ook de vraag op welke manier bepaalde projecten daadwerkelijk tot stand zullen komen of gekozen zullen worden. Op de website van Stadspiratie stel ik vast dat heel wat ideeën betrekking hebben op gewestelijke bevoegdheden, zoals Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Mobiliteit, Netheid, Veiligheid. De betrokken burger zal dus in de meeste gevallen teleurgesteld zijn. Volgens mij verwacht de burger in de 1ste plaats goed beleid. Voor specifieke projecten kan de betrokkenheid van de burger zeer nuttig zijn, maar de manier van participatie die het College nu gebruikt, doet me denken aan roepen met een megafoon op een volle speelplaats: beste kinderen, wat willen jullie doen vandaag?

Bovendien heeft de collegevoorzitter in de commissievergadering niet geantwoord op mijn vraag of er al overleg heeft plaatsgevonden met de Vlaamse Gemeenschap over de opmaak van een Strategisch Meerjarenplan. Nochtans is Vlaanderen de belangrijkste partner van de VGC. Mijn collega's in het Vlaams Parlement hebben die vraag vorige week voorgelegd aan Vlaams minister Benjamin Dalle. Die antwoordde dat hij nog niet betrokken is geweest bij de opmaak. Dat is toch bijzonder kwalijk. Waarom bouwt u geen brug naar Vlaanderen? Nota bene, ik vraag u dat niet in uw hoedanigheid van Brussels minister van Mobiliteit, maar van collegevoorzitter van de VGC.

Wat betreft de middelen van het gewestelijke COVID-19 fonds, is het onduidelijk wat het College met de middelen uit dit fonds zal doen. Waarom blijft het daarover zo vaag? Ik dacht dat dit een noodfonds was. Zo is het toch met veel bombarie aangekondigd. Er zijn 2 opties. Ofwel zijn er geen acute noden, ofwel weet het College niet hoe het die middelen moet inzetten. Zo wordt een deel van de middelen tijdelijk geplaatst in fondsen voor de financiering van uitgaven op middellange of lange termijn.

Ik zal een tipje van de sluier lichten. Volgens mij moet de verklaring voor het COVID-19 fonds worden gezocht in de 80/20-verhouding en in de financiering van de Franse Gemeenschapscommissie. Middelen die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest komen, zijn vooral een onderhuidse financiering van de Franse Gemeenschapscommissie. Zoals de Franstaligen zelf vaak aangeven, wordt de Franse Gemeenschapscommissie ondergefinancierd door de Franse Gemeenschap. Bovendien is de Franse Gemeenschap virtueel failliet met vandaag een schuld van 8 miljard euro die op 12 jaar tijd zal oplopen tot 12 miljard euro. De Franse Gemeenschapscommissie zal dus vragende partij zijn geweest voor dit fonds. De VGC profiteert daarvan, maar weet blijkbaar geen blijf met dat extra geld. Dat is toch opmerkelijk. Ik benadruk dat de Vlaamse Gemeenschap wel haar verantwoordelijkheid neemt in Brussel in het kader van de COVID-19 crisis. Ik verwijs naar de 371.000 euro voor de aankoop van digitaal materiaal voor de Nederlandstalige scholen en leerlingen.

Ik verwijs naar een bedrag tussen de 250.000 en 500.000 euro voor de Vlaamse erkende woonzorgcentra en rust- en verzorgingstehuizen. Ik verwijs ook naar 2,7 miljoen euro voor kinderopvang en buitenschoolse opvang. Een aantal oproepen lopen nog, en er zal nog een beslissing worden genomen voor de gesubsidieerde sectoren. Brussel wordt zeker niet vergeten.

Volgens de planning zou er dit jaar een nieuw beheersplan voor de gemeenschapscentra worden opgesteld. Hoever staat het daarmee? Ik zou graag de gesprekken daarover in commissie zo snel mogelijk willen aanvatten.

Daarnaast heb ik ook vragen hoe het staat met de beheersovereenkomst van *Bruzz*. Ook daarover is een debat binnen de Raad zeker nodig.

Wat zijn de plannen ten aanzien van de beheersovereenkomst met Muntpunt? Zijn er daarover al gesprekken geweest? Wanneer wordt de Raad erbij betrokken?

Dan kom ik bij mijn hoofdschotel, *la pièce de résistance* zoals onze Franstalige vrienden zo mooi kunnen zeggen: het COOVI-sportcomplex. Collegelid Smet, de alarmbellen die reeds in het rood stonden, zijn na de toelichting in de begrotingscommissie beginnen loeien tot op het Martelaarsplein, als u begrijpt wat ik bedoel.

Collegelid Pascal Smet: Nee, dat begrijp ik niet.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Toen ik enerzijds u hier in de VGC en anderzijds de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan het begin van deze beleidsperiode ondervroeg over de vertraging van het toekomstige COOVI-sportcomplex, schoof u elkaar de zwartepiet door. Volgens collegelid Pascal Smet doet het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeilijk met een studie. Volgens Brussels minister-president Rudi Vervoort is de vertraging te wijten aan de VGC. Ik kan u de antwoorden bezorgen.

Toen verkeerde ik nog in de overtuiging dat het hier ging om beslist beleid, dat om bizarre redenen die u niet wilt toelichten, vertraging oploopt. Ik was dan ook verrast toen collegelid Sven Gatz in de commissie verklaarde dat de komende maanden zal worden bekeken hoe de investeringen in de sportcampus op de COOVI-site in het Investeringsplan kunnen worden opgenomen. Dit is voorwaardelijk. Wel, ik neem er even een bericht bij van *Bruzz* van 22 december 2017: *“Op de COOVI-campus in Anderlecht verrijst vanaf 2019 een nieuw sportcomplex. Er komt een nieuwe sporthal, een klimzaal, petanquebanen en buitenpleinen voor outdoor fitness, voetbal en basketbal. Onze Brusselse sporters kunnen die infrastructuur dringend gebruiken.”* Wel, uit de begrotingscommissie heb ik begrepen dat de komst van het COOVI-sportcomplex voor het College een wilde gok is. Collegelid Sven Gatz zei immers: *“Als de betwisting met het bedrijf STRABAG geen 1,5 miljoen euro kost, zal het resterende bedrag wel helpen bij het bepalen van de sportcampus.”* Wel, dat is gewoon nattevingerwerk! Ik stel vast dat in de begroting de investeringssubsidie voor Sport na wijziging slechts 291.000 euro bedraagt. Daarmee kun je geen sportcomplex bouwen.

Onlangs heeft Vlaams minister Ben Weyts een jaar uitstel verleend wat betreft de subsidie vanuit Vlaanderen. Maar de fundamentele vraag is: is het College wel van plan om deze sportcampus, die al jaren geleden is aangekondigd, te realiseren? Het is hoog tijd om open kaart te spelen. Wat is het College van plan met betrekking tot de COOVI-campus en het sportcomplex? Indien het zou worden gebouwd zoals initieel aangekondigd en zoals overeengekomen met Vlaanderen, dat mee financiert, zou dat momenteel het grootste sportinfrastructuurproject van Brussel zijn. Het College lijkt er echter voor te kiezen het pad van het Eurostadion te bewandelen. We weten allemaal hoe dat is afgelopen...

Het is beschamend dat het College misbruik maakt van de goedwillendheid van Vlaanderen. Brussel krijgt immers een voorrangsbepaling wat projectvoorstellen betreft, en de vraag vanuit Brussel en de Brusselaar naar sportinfrastructuur is enorm groot. De VGC kan hier echt een verschil maken. Waar is de ambitie? Het is duidelijk dat de N-VA-fractie deze begrotingswijziging niet zal steunen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Het zijn bijzondere omstandigheden en die vragen om bijzondere maatregelen. De situatie van vandaag zullen we ons ons leven lang herinneren. Tweeënhalve maand geleden werd de coronacrisis een realiteit voor alle burgers. Dat zorgde voor nooit eerder geziene omstandigheden. In naam van Groen sluit ik me graag aan bij de woorden van dank van de vorige spreker aan iedereen die in deze periode het beste van zichzelf geeft. Het is prachtig om te zien wat iedereen tot nu toe al heeft gedaan, en we mogen zeggen dat het College zich aansluit bij die inspanningen. Ook het College geeft het beste van zichzelf en neemt uitzonderlijke maatregelen. Er wordt nog meer geïnvesteerd, er komen nog meer concrete acties in de lijn van de eerder aangekondigde beleidsvisie. Op dat punt verschil ik compleet van mening met de vorige spreker. Ik zie heel concrete actie op het terrein, en dat

is zeer belangrijk. Ik zie dat de inspanningen nog versterkt worden, en tegelijk wordt er een plan gemaakt over meerdere jaren, over de lange termijn. Op dat vlak zit alles juist.

Ook wil ik stilstaan bij het eerder aangehaalde erratum. Zeker in de commissie had ik begrip voor de onvrede van de oppositie daarover. Het is inderdaad niet comfortabel om zo te werken. Het klopt ook dat het begrip erratum – ‘fout’ – hier ruim geïnterpreteerd is. Toch vond ik de uitleg van de collegevoorzitter ook zeer belangrijk: de week vóór de bespreking van de begrotingsaanpassing maakte de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bijkomende middelen vrij. Zo kwam het VGC-College voor een dilemma te staan. De 1ste optie was om de aanpassing pas op te nemen in de begrotingsaanpassing aan het einde van het jaar, waardoor je maandenlang onduidelijkheid laat bestaan over wat er mee gebeurt. De 2de optie is zo snel mogelijk transparantie creëren en de aanpassing meteen opnemen in de begrotingsaanpassing, die al beschikbaar was gemaakt voor de raadsleden. Dit College koos voor de 2de optie: zo snel mogelijk transparantie verlenen aan iedereen. Volgens mij is dat de juiste optie. Ik heb ook niemand dat horen tegenspreken. Bij die keuze zou je eventueel nog kunnen overwegen om enkele weken uitstel te verlenen, zodat iedereen meer tijd heeft om alles te lezen. Maar dan moeten de mensen op het terrein, die de bijkomende steun hard nodig hebben, langer wachten. En die luxe hebben we nu eenmaal niet in deze omstandigheden. Want daar draait het in deze zaak om: bijkomende middelen voor mensen die in nood verkeren. Daar wil ik even bij stilstaan.

Het werd al gauw duidelijk dat veel overheden, waaronder dit College, geen subsidies voor de cultuursector zouden inhouden. Maar in die culturele wereld wordt heel veel werk geleverd door mensen in allerhande statuten: kunstenaars, freelancers, zelfstandigen, al dan niet in bijberoep. Hetzelfde geldt voor het hele ecosysteem rond de creatievelingen, met technici en andere toeleveranciers. Vaak moeten zij werken met heel kort lopende opdrachten, soms dagcontracten, tegen lage vergoedingen.

Het duurde 2 maanden, tot midden mei, vooraleer deze mensen uit de cultuursector duidelijkheid kregen over de tijdelijke werkloosheid en steunmaatregelen voor mensen met een kunstenaarsstatuut, wat federale materie is. Daarbij komt dat de Vlaamse Regering deze laatste weken haar noodfonds nog moest uitwerken. Pas vandaag, 29 mei, komt daar hopelijk duidelijkheid over, vanuit het kabinet van Vlaams minister-president Jan Jambon.

Op 14 mei, na 2 maanden lockdown, was de nood dus nog altijd zeer hoog. Toen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op die dag besliste om extra middelen toe te kennen aan de VGC, was het voor de Groen-fractie absoluut essentieel om die middelen zo snel mogelijk in de begroting te krijgen, ten bate van wie in hoge nood verkeert. Het gaat daarbij om aanzienlijke middelen: 800.000 euro voor de kunsten, 200.000 euro voor culturele participatiebevordering en 200.000 euro voor cultureel toerisme. Tijdens de bespreking in de commissie vorige week leerden we dat het College complementair wil werken en er vooral voor wil zorgen dat mensen die federaal of in Vlaanderen uit de boot vallen, via de VGC alsnog steun kunnen krijgen. De Groen-fractie vindt dat een logische lijn. Mevrouw Lotte Stoops vroeg me erop te hameren dat we niemand mogen achterlaten en dat het belangrijk is dat we over een snel en licht systeem beschikken, met zo weinig mogelijk administratieve lasten. Ik ben ervan overtuigd dat collegelid Pascal Smet daarvan werk zal maken. Ik heb ook begrepen dat het collegelid nog niet precies kan ingaan op de details. Toch hadden we graag geweten wanneer we meer details kunnen vernemen. Op dat moment gaan we er graag opnieuw op in, bv. in een commissie.

Snelle extra steun voor mensen op het terrein, daar draait het voor ons om bij die hele saga rond het erratum. Er moest snel worden ingespeeld op de noden op het terrein. Ik ben trouwens ook benieuwd of diegenen die vorige week en eerder vandaag luid aan het klagen waren, nu ook inhoudelijk belangrijke opmerkingen hebben. Na anderhalve week moet het toch gelukt zijn om het erratum aandachtig te bekijken en te zien wat erin voorgesteld wordt. In de vorige tussenkomst hoorde ik geen enkel punt van kritiek of vraag daarover.

Ik besluit dus over het erratum: het is inderdaad maar beter niet voor herhaling vatbaar, maar de uitzonderlijke omstandigheden rechtvaardigen absoluut de uitzonderlijke aanpak. Mevrouw de collegevoorzitter, ik vind de suggestie van de collega's uit de oppositie wel zeer relevant: in de toekomst moet elk lid van de Raad zo snel mogelijk op de hoogte worden gebracht van dit soort uitzonderlijke omstandigheden.

Als we nu naar de inhoud van de begrotingsaanpassing kijken, dan springt ons vooral in het oog dat de VGC resoluut kiest voor meer investeringen, zowel in de gewone als in de buitengewone begroting. Dat was al zo in de oorspronkelijke begroting 2020, en die keuzes worden nog aangescherpt. De welzijnssector krijgt meer ademruimte. We blijven investeren in de allerjongste kinderen, zowel in Welzijn, Armoedebestrijding en Kinderopvang als in onderwijs en schoolgebouwen. De gewone begroting kent een nettostijging, van 194 miljoen naar 200 miljoen euro. Ook bij de buitengewone begroting is er sprake van een nettostijging, van 85 tot 94 miljoen euro. Daarin zit meer personeel voor de Algemene directie Welzijn, Gezondheid en Gezin, een half miljoen euro voor welzijnswerk, 200.000 euro voor armoedebestrijding, 200.000 euro extra voor gezondheidsinitiatieven, 650.000 euro subsidies aan scholen voor coronamaatregelen, 375.000 euro voor educatieve initiatieven enzovoort. Het ziet er dus naar uit dat Welzijn, Gezondheid en Gezin nu een groter deel van de extra koek krijgt vergeleken met de onderlinge verhoudingen in de originele begroting, maar in tijden van een gezondheids crisis lijkt mij dat ook maar normaal.

Bovendien kiest het College niet enkel voor crisismaatregelen, maar ook voor infrastructuur, en dus voor structurele oplossingen op de lange termijn. Dat geldt zowel voor Onderwijs en Welzijn als voor Cultuur, Jeugd en Sport. Ik denk bv. aan 3,5 miljoen euro investeringen in de kinderopvang, 4,9 miljoen euro voor onderwijs en vorming, bijna 200.000 euro voor voorzieningen voor kinderen in Kasterlinden, meer dan een half miljoen euro investeringen in infrastructuur en meubilair voor gemeenschaps- en sportcentra, jeugdhuizen enzovoort. Dat zijn geen geringe inspanningen. De cijfers over de concrete acties die worden ondernomen, spreken voor zich. Gelet op de ongerustheid van de vorige spreker illustreren die cijfers dat het de goede kant uitgaat met deze begroting.

In het huidige debat over de richting die we moeten kiezen in deze moeilijke omstandigheden en in deze economische crisis, pleitten economen als Herman Daems en Gert Peersman de afgelopen weken voor zowel investeringen als voor herstelmaatregelen. Het verheugt me dat het College op dezelfde lijn zit.

Tijdens recessies levert een investering volgens die experts gemiddeld 2,5 keer haar inbreng op. Het bruto binnenlands product stijgt dus met 2,5 euro per euro extra overheidsuitgaven. Ik denk dat we daaraan nog kunnen toevoegen dat investeringen hier in Brussel, in de Brusselse jeugd, waarschijnlijk nog een groter multiplicatoreffect genereren.

Hoe komt het nu dat dit College dit kan doen? Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest maakt 4,34 miljoen euro bijkomend vrij voor de VGC. Dat is geen sluiert helaas die wordt opgelicht,

maar dat is gewoon de volledige transparantie die al door het College is gecreëerd van bij het begin, in de commissie.

Ik wil daarover ook zeggen aan de N-VA-fractie: wat is eigenlijk uw voorstel? Stelt u voor dat Brussel niet investeert in de VGC? Is dat uw voorstel? Is uw voorstel bv. anders om te beginnen onderhandelen over een andere verdeelsleutel van die middelen over de Gemeenschappen?

Ons voorstel, vanuit de Groen-fractie, is in elk geval dat u vanuit de Vlaamse Regering eens de decretale doelstellingen nakomt, de regels naleeft die u zelf hebt vastgelegd, uw deel van het werk doet en investeert in onderwijs en kinderopvang in Brussel. Maar we zitten al jarenlang met een tekort. Zorg voor scholen en kinderopvang voor 30 % van de Brusselaars, zoals dat u beloofd had en zoals u moet doen. Ik denk dat dat al een groot deel van de oplossing zou zijn.

Voor de rest kan ik inderdaad ook alleen maar, net als u, vaststellen dat de trend aanhoudt. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de grootste financier geworden van de VGC en zorgt nu ook nog eens voor het grootste deel van de bijkomende middelen.

Daarentegen zien we de in december aangekondigde besparingen van de Vlaamse Regering nu vertaald in deze begrotingsaanpassing. Voor Brussel komt dat neer op 896.000 euro minder voor het Stedenfonds alleen en 1,06 miljoen euro in het totaal minder voor de VGC. Het gaat om besparingen bij de subsidies voor taal en geletterdheid bij volwassenen, blijkbaar geen belangrijke of een minder belangrijke materie voor de Vlaamse Regering, bij de Brede Schoolwerking, bij de begeleiding van de schoolloopbaan, bij energiezuinige schoolinfrastructuur, bij investeringssubsidies voor culturele instellingen. Daarop wordt allemaal bespaard vanuit Vlaanderen. Zo leiden ideologische verschillen ook tot heel voelbare, heel tastbare financiële verschillen voor de Brusselaars en hun instellingen. Die realiteit raakt ons minstens zo hard te midden van de coronacrisis.

Gelukkig zijn de positieve effecten van de Brusselse inspanningen groter dan de negatieve effecten die we moeten ondergaan van de Vlaamse besparingen.

Deze coronacrisis is natuurlijk ook nog niet voorbij. We herbeginnen voorzichtig met werken zoals we voorheen deden. Mensen krijgen meer en meer zicht op een terugkeer naar 'het normaal': naar school gaan en terug mensen zien, maar natuurlijk niet helemaal op dezelfde manier als vroeger. Voor een aantal sectoren, bv. de culturele sector, is er nog heel veel onduidelijkheid en onzekerheid over de toekomst. In die moeilijke context zet het College met deze begrotingsaanpassing in op veerkracht, op mensen begeleiden en maximaal de middelen geven om het hoofd te kunnen bieden aan deze crisis.

Er komen nog meer investeringen voor diegenen die het hardst getroffen worden, de samenwerking met partners uit het middenveld, investeringen in infrastructuur voor alle beleidsdomeinen, als langetermijninvesteringen voor een warm Brussel. Keuzes voor het welzijn van kinderen, voor een veerkrachtige en warme samenleving. Keuzes voor het Brussel dat wij delen. Natuurlijk gaan we dat dan ook voluit steunen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ook namens de Open Vld-fractie wil ik mij aansluiten bij de woorden van dank aan het adres van de griffier en haar diensten en uiteraard alle partners die het werk mogelijk hebben gemaakt, zodanig dat wij er hier kunnen over discussiëren en praten. Voor de essentie van de discussies heeft collega Guy Vanhengel ook

verwezen naar het schriftelijk verslag, waarin u dus uitgebreid kan lezen hoe de discussie in detail gebeurd is in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid.

Zoals collega Arnaud Verstraete ook heeft gezegd, zijn het heel bijzondere tijden. We hebben dat ondertussen kunnen voelen, de gevolgen ervan kunnen meemaken en niemand – dat hoop ik toch – had deze crisis kunnen voorspellen of zien aankomen, toch niet in de proportie waarin we die nu kennen. De verschillende overheden hebben naar best vermogen gehandeld, ook de VGC. De VGC als kleine entiteit heeft echt super haar best gedaan. De voor ons liggende begrotingswijziging weerspiegelt dat ook, door een snelle en efficiënte aanpak in deze coronatijden.

Eigenlijk heeft het geen zin om een hele discussie opnieuw te voeren, maar een aantal punten, die ook door een aantal collega's zijn aangehaald, zijn belangrijk. Bijvoorbeeld binnen het beleidsdomein Onderwijs en Vorming werden er extra middelen vrijgemaakt om de IBO's te ondersteunen, alles wat naschools is, voor de opvang van leerlingen tijdens de paasvakantie die net achter de rug is en de heropstart van de scholen. Het toont ook aan dat door de herverdeling deze kredieten heel doelgericht werden en worden ingezet om snel een antwoord te kunnen bieden op deze noden die ineens voor onze neus stonden.

Daarnaast worden er ook middelen vrijgemaakt voor de subsidiëring van educatieve initiatieven. Ik herhaal voor dit beleidsdomein nogmaals de oproep van mijn collega Guy Vanhengel betreffende de speelpleinwerking. Nu de knoop is doorgehakt en heel veel gezinnen de keuze hebben gemaakt – hoop ik toch stilletjes – om de zomer in eigen land, stad of omgeving door te brengen, is het van fundamenteel belang dat de VGC de nodige veilige, goede opvang kan voorzien voor de kindjes om hen een onvergetelijke vakantie te bezorgen natuurlijk. Appreciëren wat dichtbij is, ver reizen is niet altijd interessant (veel stress enz.).

Ook collega Carla Dejonghe heeft een heel mooi initiatief gelanceerd: taaluitwisselingen tussen Franstalige en Nederlandstalige families tijdens de vakantie. Dat kan ook een optie zijn. Eigenlijk kunnen we heel creatief zijn in deze periode. Ook binnen het domein Welzijn en Gezondheid, waarnaar collega Arnaud Verstraete ook verwezen heeft, is er heel goed nieuws te melden. Er komt sowieso een nieuwe cartografie, ongeveer 5 jaar na de vorige, waarin we heel gecibleerd en heel duidelijk kunnen zien waar de noden het grootst zijn om bestaande initiatieven voort te zetten of uit te breiden. Binnen datzelfde beleidsdomein worden via aanvullende dotaties van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest extra middelen ingezet voor armoedebestrijdingsinitiatieven, een zeer belangrijk onderwerp in onze grootstad waar de armoede zo groot is, een thema dat me trouwens ook heel nauw aan het hart ligt.

Tot slot, *last but not least*, de kunstenaars: onze cement in deze maatschappij, die de bakstenen bij elkaar houden. Jammer genoeg zijn ze tot het laatste een stukje achtergelaten. Het is ook moeilijk om prioriteiten te stellen, maar het is toch met pijn aan het hart dat het kunstenaars zijn die even hebben moeten wachten maar toch een extra dotatie krijgen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We hebben het allemaal kunnen voelen hoe belangrijk kunst en cultuur zijn. Dus daar is ook goed nieuws voor. Ik ben dan ook heel blij dat er een inhaalbeweging wordt gemaakt voor de Brusselse kunstensector om die te ondersteunen.

Mijnheer de voorzitter, ik ga niet langer zijn dan dat. Ik wou gewoon een aantal elementen aanhalen en gelet op de efficiëntie, de daadkrachtige aanpak van de collegeleden en de aanpak

van de VGC-Administratie in haar totaliteit in deze bijzondere tijden, gaan we als Open Vld-fractie deze begrotingswijziging met volle overtuiging goedkeuren.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-sp.a): Ik wil mij om te beginnen ook aansluiten bij de woorden van dank die al zijn uitgesproken. Er is echt veel werk verzet om een begroting in evenwicht te kunnen voorleggen, waarin de 1ste dotatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 2,4 miljoen euro al helemaal verwerkt was. De diensten hebben echt heel goed werk geleverd, dus dank u wel daarvoor vanuit de one.brussels-sp.a-fractie.

Deze begroting staat uiteraard voor een belangrijk deel in het teken van corona. We zien dat het College in samenspel met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering snel en goed gereageerd heeft op deze onuitgegeven crisis. Er werd in totaal 4,34 miljoen euro vrijgemaakt voor extra initiatieven en hulp aan de vele Brusselaars en organisaties die getroffen zijn. Deze extra middelen zijn ook allemaal ingeschreven en verdeeld over de verschillende posten.

De N-VA-fractie uit haar ongenoegen over het erratum, waarbij het laatste stuk extra dotatie werd toegevoegd. Dat was inderdaad last minute, maar er is dan ook veel 'last minute' aan deze crisis. We moeten snel reageren, zeker als het gaat om steun voor mensen die lijden onder de crisis. Dat vraagt dan soms wat aanpassingsvermogen, flexibiliteit, die het College in deze dan ook heeft getoond.

Maar dit erratum gooide niet de hele begroting overhoop. Op dat vlak lijkt ons dat zeker overdreven. Bovendien lijkt deze werkwijze veel transparanter dan die in Vlaanderen, waar wel al veel steun wordt aangekondigd, maar daarvan bv. in de Brusselbegroting nog niets is ingeschreven. Ik hoop dat de N-VA daar dan even gewichtig over doet in Vlaanderen.

Ik hoop trouwens ook dat er in Vlaanderen eindelijk meer duidelijkheid komt over het noodfonds. Dat noodfonds moet niet alleen dienen voor de cultuursector, maar ook voor sport, toerisme, schoolreizen, De Lijn, tot en met de sierteelt. Ondertussen moet wel al duidelijk zijn dat dat niet zal volstaan.

Als we zien wat – terecht – uitgetrokken wordt voor bedrijven, 1,9 miljard euro, dan hoop ik dat de Vlaamse Regering ook meer vrijmaakt voor deze sectoren en dat de Brusselaars in de Vlaamse meerderheid erover waken dat de Brusselse slachtoffers van de crisis een eerlijk deel van de compensaties krijgen, zodat Brussel niet de dupe wordt. Dat was wel zo bij de Vlaamse besparingen, waar Brussel naast de lineaire besparingen ook nog eens een gehalveerd Brusselfonds en een besparing op de sectordecreten moest slikken. Die besparingen tonen met deze begrotingswijziging hun volle effect: 1 miljoen euro minder, alleen al voor de VGC. Gelukkig heeft de VGC dit deels kunnen compenseren, zodat we in deze tijden niet in aanbod en ondersteuning moeten snoeien voor al die organisaties en mensen die fantastisch werk doen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Ik kom terug op de extra corona-inspanningen in deze VGC-begroting. Een groot deel van de extra middelen gaat terecht naar Welzijn en Gezondheid. Zowel op korte als op langere termijn zijn de noden bijzonder groot. Er is nu nood aan beschermingsmateriaal, voedselpakketten en extra steun voor kwetsbare gezinnen. Zeer veel organisaties hebben snel en flexibel gereageerd op deze ongeziene crisis en hebben alles in het werk gesteld om hun mensen te blijven ondersteunen.

Om enkele voorbeelden te noemen (ik ga heel veel organisaties vergeten):

- de LDC's startten met de levering van maaltijden aan huis en het werden heuse telefooncentrales om hun ouderen dagelijks te blijven bereiken;
- buurthuizen gooiden hun werking om en werken sinds enkele maanden outreachend om mensen in armoede te blijven bereiken;
- daklozencentrum Hobo breidde zijn werking uit om alle daklozen in nood te blijven bijstaan;
- een nooit geziene samenwerking tussen de Beursschouwburg, Globe Aroma en Hobo zag het licht.

De lijst van organisaties en vrijwilligers die de laatste weken een wezenlijk verschil maakten, is zeer lang.

We weten dat deze crisis een grote impact heeft op ons psychisch welbevinden. De nood aan psychische steun voor veel Brusselaars, voor wie het allesbehalve een lockdownvakantie was, is heel hoog. Ik denk aan eenzame ouderen, maar we mogen zeker de jongeren en jongvolwassenen niet uit het oog verliezen. We horen dat de psychische noden bij jongeren die de band met de school en met vrienden kwijt raakten enorm hoog zijn. Het psychisch lijden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar aanleiding van de coronacrisis is niet te onderschatten. Er zullen dus zeker op dat vlak veel extra middelen nodig zijn.

Dank aan de collegevoorzitter om in de commissievergadering van vorige week uit te leggen waaraan de middelen zullen worden besteed. Ik kijk uit naar een overzicht van de reeds uitgegeven middelen. Ik vertrouw erop dat dit voldoende was om de acute vragen vanop het terrein te lenigen.

Extra middelen voor Cultuur zijn zeer belangrijk. Dank aan collegelid Pascal Smet om helder uit de doeken te doen wat er nu allemaal gebeurt. Naast de federale maatregelen en het Vlaamse noodfonds is de gewestelijke sectorpremie van 2.000 euro uitgebreid naar de cultuursector en is er een fonds van 5,1 miljoen euro om individuele cultuurwerkers te helpen. De VGC zal toegekende subsidies uitbetalen, ook al werd er minder gepresteerd. De VGC trekt in haar cultuurbeleid steeds meer de kaart van de kleinere spelers, van het experiment en de vernieuwing. Zeer terecht wil ze nu haar COVID-19 middelen inzetten voor diegenen die Brussel doen bruisen als cultuurstad. Bijvoorbeeld debuterende kunstwerkers of kunstenaars die occasionele opdrachten aannemen bij verschillende werkgevers. Ik hoor veel verhalen van cultuurwerkers die echt op de rand van de armoede verzeilen, of zelfs in armoede terecht komen omdat ze in weinig zekere omstandigheden werken. Voor zover het nog nodig was, is de coronacrisis een wake-upcall die aantoont dat te veel cultuurwerkers in te precaire omstandigheden werken. Iedereen die verantwoordelijkheid draagt, zoals overheden, opdrachtgevers en cultuurinstellingen, moeten hun werkkrachten betere arbeidsvoorwaarden geven. Dat zal een heel belangrijke oefening worden na de coronafase.

Wat Onderwijs betreft, zien we dat het College bijspringt waar het kan. Door de opdrachten van OCB'ers te heroriënteren naar directe hulp in en rond de klas, door opvang in de scholen te ondersteunen en door laptops ter beschikking te stellen aan kwetsbare leerlingen.

Ik had in de commissievergadering gevraagd naar de extra middelen voor preventie en bescherming op het werk, waarvan ik dacht dat die gerelateerd waren aan de coronacrisis. Dat bleek niet zo te zijn. Zo kreeg ik niet helemaal een antwoord op mijn vraag hoe de VGC voor haar 700 werknemers in deze omstandigheden zorgt voor een veilige en werkbare werkomgeving. Dat zowel in het administratiehuis als op de verschillende VGC-locaties,

zoals de gemeenschapscentra, Kasterlinden, Aximax en andere. Bedankt om daar toch nog even bij stil te staan. Dat lijkt mij in deze tijd toch enorm belangrijk. Het is dankzij hen dat de VGC een uitstekende reputatie geniet als nabije, concrete stedelijke overheid, dicht bij de mensen.

In dat verband sta ik graag even stil bij het personeeloverschot. Er werd in 2019 toch ruim 2 miljoen euro minder aan personeelsuitgaven vastgelegd dan initieel werd begroot. Of het nu om reguliere of geormerkte middelen gaat; een begroting weerspiegelt in principe wat er nodig is aan personeel om de VGC en haar dienstverlening goed te laten functioneren. Een exacte personeelsbegroting is onmogelijk. Er zijn steeds onvoorspelbaarheden, zoals ontslagen of verlofvormen. Toch blijft het een aandachtspunt om voor een snelle en maximale invulling van de begrote kosten te gaan.

Deze begrotingswijziging toont dat de VGC er binnen haar mogelijkheden alles aan doet om de coronacrisis te bestrijden en een goed beleid ten aanzien van de burgers te voeren. Ondertussen gaat de VGC door met het reguliere beleid. Scholen worden bijgebouwd, gemeenschapscentra worden gerenoveerd, vernieuwende projecten – zoals ‘groen-blauw’ – krijgen extra middelen. Onze fractie steunt dan ook de keuzes van dit College en bedankt de collegeleden voor de transparantie die daarover nu al wordt gegeven. Bedankt voor het geleverde werk.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Wij zijn een partij die noch in de meerderheid, noch in de oppositie zit, dus ik ga geen stroop rond de mond van het College smeren. Ik ga evenmin naar andere partijen uithalen over hun tussenkomsten. Ik denk dat er goed werk is geleverd, zeker ook in de verslaggeving. Daarvoor wil ik de Diensten bedanken. Verder wijd ik niet uit over het beleid in Vlaanderen, Brussel of de Franse Gemeenschap. Ik ga niet dieper in op de COVID-19 crisis. We hebben daar al veel over gepraat. De begrotingswijziging die we nu bespreken, werd reeds in de commissie besproken. Ik zal naar dat verslag verwijzen voor de gevoerde discussie. Bij de stemming zal ik mij onthouden, omdat ik geen mandaat heb van mijn burgerassemblee om mij hierover uit te spreken.

De voorzitter: Ik hoop dat uw burgerassemblee binnenkort weer samenkomt.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Dat hoop ik ook. Als we terug fysiek kunnen samenkomen, komen er hopelijk snel weer beslissingen. Ik kijk er zelf heel erg naar uit.

De voorzitter: U bent consequent, dat is het belangrijkste.

De heer Jan Busselen (PVDA): Allereerst wil ik mijn dankbaarheid en bewondering uiten voor de duizenden Brusselaars die tijdens deze crisis de handen uit de mouwen hebben gestoken. De leerkrachten die zich dubbel hebben geplooid om zoveel mogelijk leerlingen op te vangen. De zorgwerkers, die al 3 maanden in de frontlinie staan en hun rug keerden naar premier Sophie Wilmès wegens de besparingen op de zorg die ze leverden. De chauffeurs van de MIVB, die in veilige omstandigheden willen werken. Er waren ook honderden initiatieven van mensen die de voedselbedelingen organiseerden, maskers maakten en vrijwilligerswerk deden. Als die mensen er niet waren om dat te doen waarin de overheid nu tekortschiet, dan was de situatie waarschijnlijk iets slechter geweest.

Vervolgens wil ik mijn bezorgdheid uiten over de manier waarop deze begrotingswijziging werd besproken in de commissie. Net voor de commissievergadering kregen we een erratum,

dat meer op een wijziging van de begrotingswijziging lijkt dan op een erratum. Dat is geen manier van handelen. Natuurlijk zijn die extra middelen, bijna 2 miljoen euro, broodnodig. Ik ben daar ook blij om. Het debat daarover is echter eveneens belangrijk. Men had ons eerder op de hoogte kunnen brengen dat er een wijziging op komst was, of men had het debat met 1 dag kunnen uitstellen. Zo hadden we minstens tijd gehad om daar dieper op in te gaan.

Deze crisis is zwaar, en ze zal voor heel veel mensen nog zwaarder zijn. De getuigenissen over tijdelijke werkloosheid met inkomensverlies, over mensen die geen inkomsten meer hebben, over ziekten, over onveilige werkomstandigheden en over ontslagen waren veeltalig en confronterend. De situatie is moeilijk voor een groot deel van de mensen, vooral voor wie slecht behuisd is in wijken met weinig groen. Het is ook moeilijk voor mensen zonder dak of zonder papieren. Er staat ons nog heel wat te wachten. We zien hoe sommige bedrijven die de afgelopen jaren miljoenen of miljarden winst maakten en steun kregen, zoals Lufthansa bv., klaar staan om te vertrekken en massaal mensen te ontslaan. Mogelijk heeft dit een domino-effect tot gevolg in en rond de luchthaven. Dat is onaanvaardbaar. De luchthaven is een plek waar veel Brusselse arbeiders en bedienden werken. Dat kan echt een effect hebben op een deel van de mensen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Wat er ook gebeurt, deze zomer zullen veel gezinnen niet op vakantie kunnen of durven gaan. Veel kinderen en adolescenten zullen deze zomer hier blijven. Die kinderen hebben nood aan sportkampen, zomerkampen en ondersteuning. Dat de uitgaven voor speelpleinen dalen, met de redenering dat ze tijdens de paasvakantie wegvielen, wijst op een gebrek aan vooruitziendheid. Het spreekt voor zich dat er deze zomer een veelvoud aan speelpleinen nodig zal zijn. De uitgaven voor Sport dalen omdat de Stadskriebels wegvallen. Denken we niet dat er deze zomer overal in de stad Stadskriebels in kleiner formaat nodig zullen zijn? Zal er niet overal nood zijn om sportverenigingen en animatoren de wijken in te sturen? Dat budget zal broodnodig zijn. Voor het beleidsdomein Jeugd zijn de stijgingen ook verwaarloosbaar. Nochtans zal die jeugd volop haar zomer in deze stad beleven.

Het College had uit het spaarboekje, de overboekingen, middelen kunnen halen om te anticiperen op deze bijzondere tijden. Dat werd niet gedaan. In plaats van een aanzienlijk bedrag uit de reserve te putten om de Speelpleinen, Jeugd en Sport meer te ondersteunen, is er eigenlijk vrij weinig gebeurd. Voor alle kinderen die deze zomer thuis zullen zitten in veel te kleine appartementen haalt de VGC uit een spaarpot van net geen 30 miljoen euro slechts 240.000 euro. De heer Arnaud Verstraete had het over investeringen, maar blijkbaar blijft de VGC zelf een soort neoliberal stramien herhalen waarbij men zegt dat men het geld beheert als een goede huisvader. De *mindset* van een goede huisvader verandert wanneer een kind ernstig ziek is. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft COVID-19 middelen vrijgemaakt, maar de VGC blijft een beetje als een wereldvreemde boekhouder op zijn centen zitten en een spaarpot aanleggen terwijl er uitgaven moeten worden gedaan.

Er worden natuurlijk op andere vlakken uitgaven gedaan, zoals Onderwijs en Vorming, Welzijn en Kunsten en Cultuur. Dat is positief. We weten dat er ook in die domeinen nog werk voor de boeg is. Nog steeds zijn er scholen die geen laptops hebben ontvangen. Daardoor zijn mensen er zelf naar op zoek gegaan. Nog steeds kunnen veel scholen enkel beroep doen op hun eigen team, dat zijn uiterste best doet. Ondanks het tafelspringen van Vlaams minister Ben Weyts, die telkens opnieuw voor zijn beurt spreekt, zullen de scholen maandag hoogstwaarschijnlijk voor een groot deel open gaan. Dat is grotendeels te danken aan de schoolteams zelf.

Bevriende cultuurwerkers zeggen mij dat het goed is dat er budget werd vrijgemaakt, maar dat zij er niets van zien. Ze hebben een eigen solidariteitssysteem op poten gezet. Al 80 dagen zitten individuele kunstenaars op zwart zaad. Nog steeds weten zij niet wanneer ze nu eindelijk beroep kunnen doen op een eenmalige premie van 1.500 euro. Als we de periode van 12 maart 2020 tot 12 juni 2020 beschouwen, dan hebben we het over 500 euro per maand.

Er is ten slotte nog een verhoging van middelen die mij de wenkbrauwen deed fronsen tijdens de bespreking. We zien de erelonen verdubbelen tot vervijfvoudigen. Er zijn uitgaven voor studies en experten om te bestuderen hoe moeilijk de situatie voor sommigen is. Collegelid Sven Gatz verzekerde dat elke uitgegeven euro 10 euro zou opleveren voor de samenleving. Ik hoop dat de verdubbeling van uitgaven aan studies en experten in het onderwijs uiteindelijk de crisis, de ongelijkheid, het gebrek aan plaatsen en de gevraagde flexibiliteit van de leerkrachten zal aanpakken en oplossen.

Zoals verschillende collega's al hebben laten weten, leven we in een crisisjaar zoals we nog nooit hebben gezien. Diegenen die deze begrotingswijziging hebben opgesteld, lijken daar weinig van te beseffen. Naast een extra dotatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kijken weinig mensen op van het feit dat de Vlaamse Regering niet meer doet dan haar dotatie te indexeren. *Business as usual* voor N-VA, Open Vld en CD&V. Of neen, Vlaanderen geeft 200.000 euro voor het project Buurtstewards. Alle holle retoriek ten spijt, schiet de Vlaamse Gemeenschap dus ook hier tekort.

Deze begrotingswijziging speelt in op de coronacrisis, maar worden kunstenaars, jonge gezinnen of mensen in armoede wel genoeg beschermd om niet nog slechter uit deze situatie te komen dan de situatie waarin ze nu al zitten? Als we de noden in de talrijke studies naast de inspanningen leggen die nu worden gedaan, denk ik het niet. Wat zal de Brusselse Hoofdstedelijke Regering doen wanneer deze crisis omslaat van een sanitaire in een economische crisis, waarbij patronale organisaties mensen onder druk zullen zetten om langer, flexibeler en voor lagere lonen en pensioenen te werken en wanneer Europa haar dwingend begrotingsdogma zal hernemen, wat ook een invloed heeft op de Vlaamse en Brusselse Regering en op de VGC? Zal Brussel dan de besparingspolitiek van de Vlaamse Regering volgen? Zullen de beloftes moeten worden ingetrokken? Wat zal het College doen? Zal het zijn spaarpotje aanspreken? Er blijven nog heel veel vragen onbeantwoord. Ik denk dat deze begrotingswijziging niet genoeg inspeelt op de noden die het coronavirus heeft veroorzaakt.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): De bespreking van deze begrotingswijziging krijgt geen schoonheidsprijs. Eerst was er het debacle met het zogenaamde erratum, dat eigenlijk geen erratum is, maar wel een begrotingswijziging van de begrotingswijziging. De heer Arnaud Verstraete vroeg of we dan gewild hadden dat de centen er niet waren of dat de uitgaven uitgesteld werden en benadrukte dat het College gekozen heeft voor snelheid. Ik heb daar begrip voor, maar dan zou ik toch op zijn minst verwachten dat de Raad hiervan op de hoogte werd gebracht. Wij hebben ook op voorhand onze vragen doorgestuurd, iets wat we anders nooit doen. We moeten daar elkaar in vinden en het is jammer dat dit niet is gebeurd. Er was een elegantere oplossing mogelijk geweest als we daarover even hadden kunnen overleggen.

Ik heb opgemerkt dat besparingen altijd als iets slecht worden voorgesteld. Uiteraard zijn besparingen niet leuk, maar Vlaanderen heeft er wel voor gekozen om – voor het uitbreken van de coronacrisis uiteraard – niet meer uit te geven dan wat er binnenkomt. Ik vind dat een terechte keuze. Op die manier kunnen er middelen vrijgemaakt worden om te investeren, bv.

in extra kinderopvang. Die middelen moeten natuurlijk ergens gehaald worden. Dat is de keuze die Vlaanderen gemaakt heeft. Tegenstanders kunnen vinden dat er meer schulden gemaakt moeten worden en dat er nergens bespaard mag worden, maar dat is niet mijn visie. Er moeten ook keuzes gemaakt worden, en keuzes maken betekent ook dat er op andere vlakken bespaard moet worden. Vlaanderen heeft duidelijk de keuze gemaakt om te investeren in extra kinderopvang. Sommigen vroegen zich af of de N-VA dan wilde dat de 80/20-regeling wordt losgelaten of dat de VGC geen geld meer krijgt, en of de N-VA nog wel wil investeren in onderwijs en in Brussel. Nochtans hebben diegenen die ons dat vragen ook partijgenoten in het Vlaams Parlement die kunnen informeren naar de Vlaamse investeringen. Vandaag bespreken we de begroting van de VGC. Het is pijnlijk dat er partijen zijn die in het verleden heel hard riepen om meer investeringen in de kinderopvang en dat we diezelfde partijen vandaag niet horen over die investeringen in de kinderopvang.

Dankzij de 80/20-regeling is er nu ook voor Welzijn, Gezondheid en Gezin 2 miljoen euro uit het COVID-19 fonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bijgekomen. Op zich vind ik het wel een goede zaak dat als er aan de Franse Gemeenschap geld wordt gegeven, dat er dan ook iets gegeven wordt aan de Vlaamse Gemeenschap, maar het gaat natuurlijk nog altijd over belastinggeld. We moeten ons afvragen of dat belastinggeld goed besteed is en uitgegeven wordt aan de noden die er zijn. Ik heb de indruk dat we geld gekregen hebben, omdat er bepaalde noden zijn bij de Franse Gemeenschap die de Franse Gemeenschap niet zelf invult. We moeten daar openlijk over kunnen debatteren. Wat zit erachter het uitdelen van belastinggeld? Belastinggeld moet worden uitgegeven aan de werkelijke noden. Iedereen die verantwoordelijk is voor bepaalde bevoegdheidsdomeinen moet daarvoor zelf zijn uitgaven doen. De Franse Gemeenschap moet haar verantwoordelijkheid opnemen voor Welzijn via de Cocof, net zoals de Vlaamse Gemeenschap met de VGC haar bevoegdheid moet opnemen aan Nederlandstalige kant.

We hebben nu 2 miljoen euro bijgekregen voor Welzijn en daarover debatteren we hier vandaag. Waar gaat de VGC dat geld aan besteden? Dat blijft voor mij nog helemaal onduidelijk. Er zullen ongetwijfeld noden zijn op het terrein, maar waar het extra geld nu naartoe gaat, weten we niet. We weten enkel dat er uitgaven waren voor bijkomend beschermingsmateriaal, voor spelpakketten, voor bijkomende ondersteuning van het Huis van het Kind en voor de verdeling van hygiënische pakketten en voedselhulp. Dat zijn ongetwijfeld allemaal nuttige uitgaven, maar hoeveel er uitgegeven wordt, kan mij vandaag niet gezegd worden. Een heel grote som wordt overgedragen naar het Lambermontfonds om beleid te voeren op langere termijn. Vandaag stemmen we over een begroting waarin geld bijkomt zonder te weten aan welke noden dat geld zal worden besteed. De N-VA zal in de toekomst, vragen blijven stellen over de besteding van die middelen.

Worden er ook middelen uitgetrokken voor de actie Brussels helps? Het platform werd gratis ter beschikking gesteld en ik vermoed dat er gebruik wordt gemaakt van de reguliere middelen van de VGC, er werd ook reclame gemaakt op *Bruzz*, maar werden er ook specifieke middelen beschikbaar gesteld? Werd er ondertussen een manier gevonden om het bereik van Brussels helps te verruimen? Er waren heel wat vrijwilligers die zich hebben ingeschreven, wat echt hartverwarmend is, maar aan de hulpvragende kant waren de resultaten toch eerder beperkt. Collegelid Pascal Smet ging bekijken of er eventueel reclame gemaakt kan worden voor Brussels helps op de broodzakken. Heeft de collegevoorzitter er zicht op of de Brusselaars met een specifieke noodvraag – gaande van praktische vragen zoals hulp bij de boodschappen tot andere vragen zoals een goed gesprek wegens eenzaamheid bereikt worden? Misschien worden deze mensen wel bereikt via de gemeenten, de OCMW's

of de gemeenschapscentra? Wat zijn de bevindingen van de collegevoorzitter? Zou het een oplossing kunnen zijn om Brussels helps kenbaar te maken via de huisartsen?

Tijdens de bespreking van de begrotingswijziging in de commissie was ik heel verrast over het antwoord van de collegevoorzitter over de verdubbeling van de investeringen voor de gezinsinstellingen. Zij kon mij geen overzicht geven, omdat alles afhangt van externe organisaties. Ze merkte verder op dat er bij Welzijn, Gezondheid en Gezin niet zoals bij Onderwijs gewerkt wordt met principebeslissingen, waardoor een overzicht niet gegeven kan worden. Ik kan dat moeilijk geloven. Ik heb mijn adviseur nogmaals de vraag laten stellen via de Diensten van de Raad en de collegevoorzitter heeft dan bijkomende informatie gegeven. Daaruit bleek dat er eigenlijk nog gewacht wordt op subsidieaanvragen en op dossiers en dat is natuurlijk wel ernstig. Er is 6 miljoen euro uitgetrokken voor subsidiedossiers in de kinderopvang, maar er zijn geen dossiers. De collegevoorzitter antwoordde zelf dat het niet zeker is of de middelen dit jaar nog wel allemaal benut zullen worden. Ik denk dat het correcter is dat het zeker is dat al die middelen dit jaar niet meer benut zullen worden, tenzij de collegevoorzitter vandaag echt aan de slag gaat en werkt aan de uitbreiding van de capaciteit in de kinderdagverblijven. Elke ouder in Brussel herinnert zich de stress bij het zoeken naar een plaats in een crèche. Het vorig College kon perfect zeggen hoeveel plaatsen er zouden gecreëerd worden. Dit College stuurt ons wandelen met een eigenaardige uitleg om te verdoezelen dat er weinig vooruitgang wordt geboekt. Hoeveel plaatsen zullen er dit jaar gecreëerd worden in de kinderdagverblijven? Met 6 miljoen euro zou er toch heel wat gerealiseerd kunnen worden.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Allereerst wil ik ook mijn dank uitspreken voor de manier waarop er in Brussel elke dag gewerkt wordt. Uiteraard blijven er nog noden onbeantwoord en helaas zit ook Brussel in een diepe crisis, maar de manier waarop er in Brussel solidair en eensgezind de warmte van onze stad wordt getoond, moeten we zeker blijven beklemtonen.

Het erratum werd reeds toegelicht. We hebben extra middelen gekregen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om zeker inzake Cultuur nog een aantal zaken te doen die echt nodig zijn. Die middelen zijn er pas laat gekomen en ook pas net voor onze begrotingsbespreking. Op donderdag werd er beslist om extra middelen vrij te maken, op maandag hebben we een stuk overgemaakt, zodat het dinsdag kon worden opgenomen in de begrotingsbespreking. Ik erken dat het misschien beter was geweest om donderdag al formeel aan te kondigen dat dit er nog ging aankomen. Die stap hadden we nog kunnen zetten, maar sneller als dat konden we niet werken. Het alternatief was om het niet in de begrotingsbespreking op te nemen en de middelen lukraak beginnen uit te geven, om ze dan in september bij een volgende begrotingsaanpassing in te schrijven. Dat wilden wij niet doen. Het klopt dat we met een heel snel tempo hebben moeten werken. De Administratie heeft in het weekend heel hard gewerkt om dat allemaal af te werken. Dit leek de meest transparante manier. Hopelijk moet dit in de toekomst niet meer gebeuren. Het gaat hier om een samenloop van omstandigheden. We gaan erover waken dat we vanaf nu dergelijke aanpassingen sneller zullen signaleren. Ik ben echter blij dat we extra middelen hebben en dat we de cultuursector extra ondersteuning kunnen geven. Ik ben blij dat we deze middelen kunnen inschrijven, want ze zijn nodig. We vragen inderdaad veel flexibiliteit van de Raad, maar de afgelopen maanden hebben alle administraties, alle welzijnssectoren en alle actoren kort op de bal moeten spelen. In deze crisis moet iedereen zo snel en zo hard mogelijk werken. We hebben alles zo goed en zo snel mogelijk aan jullie overgemaakt. Er zijn een aantal beleidskeuzes gemaakt, zodat we kort op de bal kunnen spelen en de middelen zo snel mogelijk kunnen besteden.

We zullen de prioriteiten aangeven, ook al hebben we inderdaad niet tot op de euro kunnen aangeven waaraan het geld besteed wordt. Het zijn eenmalige middelen om snelle uitgaven te doen. We proberen nu positief te reageren op alle vragen vanuit het terrein. Maar we zetten ook middelen in voor de komende weken, maanden en zelfs jaren. Het is een eenmalig budget dat niet elk jaar terugkomt. Deze crisis zal helaas niet van korte duur zijn: de sociale, economische en menselijke crisis in de stad zullen we heel lang voelen. We zorgen nu dat er middelen zijn om daar de komende jaren aan te werken.

Dat zal wellicht niet voldoende zijn, collega Busselen. Vanuit de VGC zullen we niet alle noden opgevangen hebben, en dat is met pijn in het hart. Maar we doen wat we kunnen, we zullen ons stinkende best doen om waar mogelijk een steentje bij te dragen, binnen de marges en de middelen die we hebben. We zijn een kleine overheid, met beperkte middelen, maar die moeten we zo goed mogelijk inzetten.

Ook op andere niveaus – en wellicht zijn we daar eensgezind – moeten we er blijven voor pleiten om te investeren in Brussel en in armoedebestrijding. We moeten ervoor zorgen dat we de uitkeringen uitbetaald krijgen, dat er een goed armoedebeleid gevoerd wordt, dat er een goede economische relance komt, dat er een goede cultuursector is, want dat is het hart van de stad. We moeten er ook voor zorgen dat deze zomer het toerisme en de horeca opnieuw kunnen opstarten. Al die zaken zullen van alle overheden belangrijke inspanningen vragen. Vanuit de VGC zullen we onze rol alleszins zo goed mogelijk blijven spelen. We weten dat we niet alle noden kunnen lenigen, maar we zullen wel heel hard ons best doen.

De nu voorziene middelen worden voor een deel meteen ingeschreven. Ik zeg zo dadelijk waar die middelen naartoe gaan en mijn collega's, Sven Gatz en Pascal Smet, zullen dat voor hun bevoegdheidsdomeinen doen. Een aantal van die extra middelen moeten we behouden voor de volgende maanden, zodat we ook op de vragen die nog komen, kunnen ingaan.

Ik ga eerst in op hoe het geld besteed wordt voor mijn eigen bevoegdheidsdomeinen. Een deel van de gewestelijke dotatie is bestemd voor heel acute noden. Dan gaat het over beschermingsmateriaal, alcohol, mondmaskers... Dat klinkt misschien als een detail, maar de facturen daarvoor lopen hoog op, in de eerstelijnsdienstverlening, de lokale dienstencentra, de CAW's, de klusjesdiensten in de woonzorg en de armoedeverenigingen. Overal moet er genoeg materiaal zijn zodat er in zo veilig mogelijke omstandigheden kan gewerkt worden. Dat is het 1ste belangrijke deel, waar we heel snel gewerkt hebben.

We hebben ook een aantal spelpakketten verdeeld, in meerdere rondes. Die spelpakketten zijn bedoeld voor kwetsbare gezinnen en kinderen die het echt nodig hebben. Veel kinderen leven momenteel in een heel precaire situatie. Die spelpakketten lossen niet alles op, maar ze zijn wel een manier om daar mee onze schouders onder te zetten. Er zijn nu 2 rondes geweest, en er volgt nog een 3de. Ook de verdeling van hygiënepakketten voor kwetsbare doelgroepen is ingezet. Een aantal uitgaven zijn dus al gebeurd, maar ze worden nu ingeschreven. We hebben niet gewacht op deze begrotingsaanpassing om deze middelen beschikbaar te maken.

De komende maanden – en ik vrees zelfs jaren – zullen er verschillende noden zijn. Ik denk aan de zorg om de grondrechten van de mensen te vrijwaren binnen het lokaal sociaal beleid en het algemeen welzijnswerk. De effecten van deze crisis op de gezondheid en op het welzijn, ook het psychosociale welzijn, zullen moeten aangepakt worden. De impact op vlak van eenzaamheid, stress, angst, verveling is ingeslagen als een bom. We zoomen ook in op rouwverwerking in tijden van corona maar ook erna, en op de ondersteuning van

mantelzorgers en zorgverstrekkers. We willen ruimte overhouden om dat te kunnen blijven doen. Er is ook de organisatie van buurtzorg: het uitbouwen van een sociaal weefsel om de Brusselaars te ondersteunen. De VGC heeft daar nu een aantal sterke initiatieven rond en die willen we zeker voortzetten en uitdiepen. Verder is er de versterking van ontwikkelingskansen voor kinderen en jongeren. We moeten een duurzame overgang kunnen maken in het kader van welzijns- en gezondheidswinsten: we moeten niet gewoon teruggaan naar “het gewone leven” zoals we het kennen, maar andere en gezonde keuzes maken.

Ik ga hier even concreter op in. Het gaat erover hoe we de eerstelijnsdiensten en de dienstencentra kunnen versterken. We moeten ook lessen trekken uit de afgelopen periode, zowel in positieve als negatieve zin. We moeten terug aanknopen bij de bestaande initiatieven rond de nabijheid van hulp en we moeten aansluiting zoeken met de mensen die digitaal geen aanknoping vinden met de dienstverlening tijdens de lockdown. Hen moeten we actief weer gaan opzoeken, bruggen slaan, en echt outreachend werken. Er komt ook een projectoproep rond armoede, maar die acties willen we samen doen met de armoedeorganisaties omdat zij de expertise hebben over wat de beste maatregelen zijn. We gaan dat niet vanuit onze bureaus verzinnen, maar samen met de sector. Het Huis van het Kind werkt op dit moment bv. een actie uit om vrijetijdsmateriaal uit te delen aan kwetsbare kinderen en jongeren. Dat gebeurt met projectsubsidies van het Vlaams Agentschap Opgroeien. Zij werken mooi samen met de Vlaamse overheid. Vanuit de VGC ondersteunen we dat initiatief projectmatig en voorzien we ook in flankerende middelen. We proberen dus een aanvullend Brusselspecifiek beleid te voeren en de middelen in te zetten waar ze aanvullen wat er al federaal, Vlaams en gewestelijk gebeurt. We stemmen dat ook af – dat is meteen een antwoord op een vraag die vaak terugkomt – met de Vlaamse ministers Benjamin Dalle en Wouter Beke. Met de sector bekijken we ook samen wat we waar kunnen aanvullen.

Het klopt dat er een deel uit het COVID-19 fonds naar het Lambermontfonds gaat. Dat is niet omdat we een droge boekhouder willen zijn, maar omdat we weten dat we nog maar aan het begin van de crisis staan. Het zou jammer zijn om ons daar nu niet op voor te bereiden. De middelen voor het Lambermontfonds dienen ervoor om de komende maanden en jaren gebruikt te worden voor de noden die er aankomen. Er is 440.000 euro uit het 1ste deel van de gewestelijke dotatie ingeschreven bij deze begroting; het 2de deel, toegevoegd door het erratum, bedraagt 387.000 euro. Het Lambermontfonds is het instrument dat we gebruiken om in te spelen op acute noden op middellange termijn.

We willen uiteraard zo transparant mogelijk werken en alle concrete stappen rapporteren en bespreken met de Raad. Ik vermoed dat we daar in de komende maanden in de commissie- of in de plenaire vergaderingen kunnen op terugkomen. We kunnen dan verduidelijken welke stappen gezet zijn, welk overleg er geweest is, welke projecten eruit voortkomen, enzovoort. *En cours de route* willen we daar zeker meer transparantie aan geven en jullie op de hoogte houden waar mogelijk. Ook schriftelijk hebben we jullie extra informatie gegeven en dat willen we zeker ook blijven doen. Tot zover de COVID-19 middelen, maar het staat vast dat de coronacrisis de volgende jaren nog een belangrijk deel van het beleid zal blijven domineren.

Meer algemeen werd de vraag gesteld: hoe zit het met de meerjarenplanning van de VGC? Ik denk dat we daar trots mogen op zijn. De VGC is de omslag aan het maken naar het systeem van de beleids- en beheerscyclus (BBC), en dat werd tijd. Dat betekent dat we een meerjarenplanning en -begroting maken, maar dat vraagt een hele omslag voor de Administratie: het gaat immers van een nieuw softwarepakket tot andere procedures en

beleidskeuzes over waar we de komende jaren zullen inzetten. We zitten nu nog steeds op de timing die is meegedeeld. Er is geen reden tot bezorgdheid, de Raad krijgt de meerjarenbegroting zoals afgesproken. Ook in deze begrotingsaanpassing staan heel wat middelen om die omslag te maken, er worden middelen vrijgemaakt want dat is nodig om de hele Administratie aan te passen en zo als overheid op een moderne manier te werken.

Voor alle duidelijkheid: dit gebeurt in goed overleg met Vlaams minister Benjamin Dalle. Er werd beweerd dat de minister heeft gezegd dat hij er niet bij betrokken is. Ik heb het verslag van die commissie van het Vlaams Parlement ook gelezen en daar heb ik toch andere dingen in gelezen. Er is wel degelijk gezond en constructief overleg met de Brusselminister, zelfs vanochtend nog. Er zijn soms meningsverschillen, maar we zitten nu eenmaal in een democratie. We gaan wel de dialoog aan met elkaar. Er werd namelijk nogal eenzijdig naar het verslag verwezen. Daarom citeer ik de woorden van Vlaams minister Benjamin Dalle uit het verslag van de commissie in het Vlaams Parlement: *“Wat betrokkenheid betreft, zitten we vandaag natuurlijk in de fase van Stadspiratie en van bottom-up-betrokkenheid. Dat betekent dat men naar de burger en naar het middenveld gaat luisteren. Het bovengeschiedte bestuur wordt in die fase niet geconsulteerd, en dat lijkt mij ook logisch. Maar het is evident dat ik als minister van Brussel met een raadgevende stem op het College aanwezig ben [hij doet ook, hij is consequent aanwezig], en natuurlijk ook belast ben met de goedkeuring van de begroting en de jaarrekening van de VGC [ook dat gebeurt]. Vanuit die realiteit verwacht ik dan uiteraard ook betrokken te worden bij de opmaak van het meerjarenplan in het najaar.”* Ook dat is gepland. Dus alles loopt zoals afgesproken en gepland, en dat is een positieve manier van samenwerken.

Ook over Stadspiratie werden een aantal vragen gesteld. We hebben daar moeten bijsturen, zoals ik in de commissie heb toegelicht. We voelen de crisis overal. We hoopten heel breed met de Brusselaars aan de slag te kunnen gaan. We doen dat nu op een andere manier: het digitale deel blijft behouden, maar de vele workshops waarmee we hoopten de mensen op het terrein te bereiken, gaan niet door. We blijven wel zoveel mogelijk input verzamelen. Als we het proces pas zouden hernemen in september, zijn we te laat om de input te integreren in de meerjarenplanning. Het was immers net de bedoeling om de stem van de Brusselaars bij die meerjarenbegroting te betrekken. Maar we kunnen niet wachten tot 2022 om een meerjarenplan te maken, we moeten dat nu doen. Het proces is geheroriënteerd, maar het loopt nog. Via sociale media worden er bv. advertenties verspreid. In de Raad zijn in het verleden ook suggesties gegeven om informatie te verspreiden via bv. broodzakken. Collegelid Pascal Smet is daarmee aan de slag gegaan, maar dan specifiek voor Brussels helps. Als jullie voorstellen hebben, dan bekijken we altijd wat mogelijk is en we sturen zo goed en zo kwaad mogelijk bij.

Verder is er ook gevraagd of de VGC nieuw beleid gaat voeren, dan wel of het *business as usual* blijft. Ik denk dat je het nieuwe beleid moet willen zien, dat je de begroting juist moet willen lezen. Er is geen radicale breuk met het verleden, omdat de VGC in het verleden al een reeks belangrijke zaken heeft gedaan. We hebben altijd gezegd dat we meer scholen en meer crèches moeten hebben, en daar heeft de VGC in het verleden haar schouders ondergezet. Dat was nodig, en dat zal ook in de toekomst gebeuren.

Er liggen echter ook nieuwe accenten, zoals dat eigen is aan elk nieuw bestuur. Zulke ingrepen gebeuren altijd in een specifieke context. Zo hebben de besparingen vanuit Vlaanderen een impact op de beleidsruimte. Bovendien heeft de coronacrisis hard toegeslagen en dwingt die ons ertoe om daar volledig op in te zetten. In dit bestuursakkoord worden wel

degelijk nieuwe accenten gelegd. In mijn eigen bevoegdheid bv. is dat het geval met de versterking van de buurtzorg, de zorg die vertrekt vanuit de wijken en de mensen. Daar was al in de initiële begroting extra ruimte voor voorzien en dat wordt nu versterkt. We hebben in deze begroting ook in 80.000 euro voorzien voor de omschakeling naar een langetermijnwerking. Met het Brussels Platform Armoede en de verenigingen wordt de aandacht voor armoede structureel ingebouwd via de dialoog met mensen in armoede. Dan gaat het om *empowerment*, namelijk de mensen zelf betrekken bij het beleid. We zorgen ervoor dat een aantal projectmiddelen verduurzaamd worden zodat organisaties ook een langetermijnplanning hebben en dat ze niet ieder jaar moeten hopen dat hun project verlengd wordt. Er is ook aandacht voor de kinderopvang en de toegang van kwetsbare gezinnen tot de kinderopvang, zeker in de coronacrisis. We zorgen dat we het verschil kunnen maken, ook tijdens de coronacrisis, via Brussels helps. Wat daar gebeurd is, is zeker geen detail. Brussel en de VGC hebben zichzelf daar heruitgevonden en op de kaart gezet. Daar hebben we getoond dat we met de VGC met de 2 voeten op het terrein staan en een hart voor Brussel hebben.

Verder hebben we ervoor gekozen om sommige zaken te compenseren, bv. de sluiting van de werking rond de Brede Scholen. Dat is natuurlijk geen nieuw beleid, maar als we niet hadden ingegrepen, was die werking verminderd. Dat was ongelooflijk jammer geweest omdat die Brede Scholen in Brussel echt functioneren zoals het moet. Rond die scholen ontstaat een werking met jongeren en met de buurt, om hun kansen te versterken. Met het College geloven we heel sterk in dat model. Daar zijn dus heel bewuste keuzes gemaakt, waar we als College onze stempel op drukken.

De evaluatie ter voorbereiding van de nieuwe beheersovereenkomst voor *Bruzz* loopt. Die kwam ook al in het Vlaams Parlement en de Raad van de VGC ter sprake. Mijnheer Vanden Borre, u hebt onlangs antwoord gekregen op een schriftelijke vraag daaromtrent. Het proces om tot een nieuw convenant te komen is van start gegaan. Op 23 januari 2020 hebben de Vlaamse Administratie en de VGC-Administratie een brief naar *Bruzz* verstuurd over de planning van het Strategisch Meerjarenplan en de overeenkomst voor de periode 2021-2025. Op 13 februari 2020 legden de Vlaams-Brusselse Media, de Vlaamse overheid en de VGC die planning concreet vast.

Het is de bedoeling om het in september 2020 eens te worden over een strategisch beleidsplan voor 2021-2025. Zowel de inhoudelijke lijn als de ambities van *Bruzz* voor de komende periode moeten daarin aan bod komen. De opmaak en de politieke besluitvorming gaan in september van start. We stellen alles in het werk om de nieuwe beheersovereenkomst op 1 januari 2021 te laten ingaan. In deze tijd spreekt elke politicus met 2 woorden, want alles hangt af van de evolutie van de crisis. Onvoorziene omstandigheden kunnen tot vertraging leiden, maar tot nu toe zijn die er niet.

Dan was er nog de vraag over de verruiming van het bereik van de middelen die naar Brussels helps gaan. Tijdens de vorige vergaderingen waren er een aantal voorstellen waar collegelid Pascal Smet en zijn hele team de schouders onder zetten. De broodzakken zijn daar een mooi voorbeeld van. We moeten echter een onderscheid maken tussen hulpvragen die vrijwilligers via Brussels helps kunnen oppikken en hulpvragen die we aan de gespecialiseerde sector moeten doorspelen. Als mensen gespecialiseerde zorg nodig hebben, kunnen we natuurlijk niet alleen een beroep doen op vrijwilligers. Er is een backoffice die iedereen naar de juiste hulp verwijst. Er komen heel veel hulpvragen binnen, onder andere van mensen met een beperking, zoals u zelf al zei. Sommige zorgvragen moeten een professioneel antwoord

krijgen en dat proberen we met de beschikbare mensen en middelen te regelen.

Brussels helps is een gratis platform. We proberen de digitale kloof te overbruggen door outreach en eerstelijnsverleners. Brussels helps is een manier om het engagement van Brusselaars te kanaliseren, niet om de reguliere hulpverlening te vervangen, maar als aanvulling daarop. Onze ervaring met de Nederlandstalige huisartsen en zorgnetwerken is erg positief. Ze kennen de VGC goed en ook de doorverwijzing verloopt prima. We willen het zorg- en thuiszorgnetwerk verder uitbreiden via eerstelijnszones en buurtzorg.

De vraag over kinderopvang maakt me enigszins boos. Ik zou u heel graag gedetailleerd willen uitleggen hoeveel we willen vrijmaken, maar blijkbaar moet ik de financiering van de kinderopvang nogmaals uit de doeken doen. We kunnen inderdaad middelen inzetten om kinderopvang beschikbaar te maken en er staan ook een heleboel aanbieders klaar. Kinderdagverblijven hebben nood aan 2 dingen: een gebouw en personeel. Bij kinderdagverblijven gaat het anders dan bij scholen. Als je een nieuwe school bouwt en leerkrachten en leerlingen aantrekt, dan komt de financiering door de Vlaamse overheid automatisch op gang.

Tijdens de vorige bestuursperiode heeft de VGC onder impuls van de heer Guy Vanhengel bewezen dat ze heel snel scholen kan openen en de heer Sven Gatz zet dat beleid verder. Het is nog verre van genoeg en de VGC blijft aan de weg timmeren, maar als de scholen er komen, krijgen ze automatisch financiering. Bij kinderdagverblijven ligt dat anders. Ik zou heel graag willen dat we een gebouw kunnen zetten, een startsubsidie toekennen en dat de Vlaamse overheid het kinderdagverblijf dan, net zoals een school, automatisch financiert. Dat is echter niet het geval.

Tijdens de vorige bestuursperiode had collegelid Bianca Debaets een overeenkomst met voormalig Vlaams minister Jo Vandeurzen, waardoor ze concrete uitspraken kon doen over het aantal plaatsen dat de VGC beschikbaar zou maken, waarna de Vlaamse overheid de financiering zou overnemen. Zo'n akkoord is er nu niet met Vlaams minister Wouter Beke. Misschien komt dat nog. Ik wil hem niet van kwade wil betichten, maar ook zijn budgetten zijn drastisch ingeperkt. Tot nu toe hebben wij ook geen zicht op waartoe de Vlaamse overheid zich zal verbinden.

De VGC kan helaas geen langetermijnperspectieven bieden. We hebben de Vlaamse overheid nodig. Zo gauw die duidelijkheid schept, zal ik haar plannen met veel plezier omzetten in VGC-regelgeving. We bekijken momenteel samen met de sector, met de kinderdagverblijven welke plannen en noden ze hebben, welke kinderdagverblijven aan dringende renovatie toe zijn, waar we extra capaciteit beschikbaar kunnen maken, waar we win-winsituaties tot stand kunnen brengen in samenwerking met scholen, onderwijs en gemeenschapscentra. We stellen alles in het werk, maar we kunnen niet zonder de Vlaamse Gemeenschap als partner.

Wie beweert dat een aantal partijen zich daar in het Vlaams Parlement niet over laten horen, is blijkbaar doof, want oppositiepartijen en partijen in de Brusselse meerderheid doen geregeld een oproep om in de kinderopvang te blijven investeren. Laat het duidelijk zijn dat het uitblijven van extra kinderopvangcapaciteit niet aan de VGC te wijten is.

De investeringssubsidies uit de middelen voor gezondheidsinstellingen stijgen aanzienlijk. Naar aanleiding van de bespreking daarvan tijdens de commissievergadering van vorige week heb ik u daar schriftelijk aanvullende informatie over bezorgd in de hoop meer transparantie

te bieden. De belangrijkste boodschap blijft dat niet-gebruikte kredieten op die begrotingspost van de voorbije jaren hier worden ingebracht. Op die manier kunnen we die in 2020 opnieuw inzetten als deel van het huidige Investeringsplan. Als op het einde van het jaar niet alle kredieten zijn uitgeput, wat niet ondenkbaar is, dan nemen we die op in de financiering van het nieuwe Investeringsplan. Dat is de normale gang van zaken bij de VGC.

Er hangt veel af van de mate waarin er in bouw dossiers subsidies worden aangevraagd. We wachten niet op de indiening van dossiers. De Entiteit Gezin van de VGC-Administratie en het kabinet hebben regelmatig contact met initiatiefnemers die investeringen in infrastructuur overwegen. We bekijken de mogelijkheden om te vermijden dat een en ander beperkt blijft tot een gebouw dat dan leegstaat omdat er geen geld is om personeel te betalen. Het moet gaan om projecten die op lange termijn leefbaar zijn. We stellen alles in het werk om de ontwikkeling van plannen te ondersteunen en te helpen bij de aanvraag van cofinanciering bij het Vlaams Investeringsfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

Ik heb ook een overzicht van de hangende dossiers. Er zijn er uiteraard meer, waarvan er een aantal niet onmiddellijk concreter worden. Zolang ze niet zijn afgerond, gebeurt er geen subsidieaanvraag en belanden ze niet op een lijst. De lijst voorlezen zou ons te ver leiden en het komt er vooral op aan dat u de informatie krijgt.

Ik heb u schriftelijke informatie bezorgd over kinderdagverblijven 't Harlekijntje en De Molenketjes, duurzaam wijkcontract Rondom Westpark in Sint-Jans-Molenbeek, het kinderdagverblijf van Solidariteit voor het Gezin in Ganshoren, Onze Guitjes zijn nog op zoek naar een duurzame oplossing. U hebt een lijst gekregen van alle projecten waaraan we werken.

Ik hoop dat ik daarmee de vragen voldoende heb beantwoord. Als er nieuwe informatie is, mag u erop rekenen dat u die van mij krijgt.

Collegelid Sven Gatz: Een van de punten van kritiek was dat er geen duidelijkheid is over wat het College van plan is met de bijkomende eenmalige middelen, waarop de begrotingswijziging grotendeels is gebaseerd. Het ging niet alleen over de besparingen uit Vlaanderen, maar ook over de eenmalige coronamiddelen die we nu kunnen inzetten.

De collegevoorzitter heeft de logica die daarachter zit, goed geduid. We werken zeer snel en volgens sommigen te traag. Ik aanvaard die kritiek, maar we werken veel sneller dan in normale omstandigheden. In normale omstandigheden wordt het beleid immers voorafgegaan door een aantal maanden beleidsvoorbereidend werk. Dat is nu niet mogelijk omdat we tweewekelijks de boel samen met de administraties moeten bijsturen. Vanzelfsprekend is dat niet, maar we doen het wel.

Wat gebeurt er met de eenmalige middelen voor het onderwijs die door de begrotingswijziging beschikbaar worden? We gaan die grotendeels gebruiken voor de kinderopvang. De problematiek heb ik de voorbije weken geschetst. De bijkomende opvang die de VGC via de gemeenschapscentra en dergelijke heeft georganiseerd, is momenteel nog niet volledig bezet. We moeten telkens een inschatting van vraag en aanbod maken. De middelen voor de scholen hangen daar ook van af. Ik kan u daar vandaag niet meer over zeggen, maar zodra we er zicht op krijgen, kan dat wel.

We hebben ook al geld uit de reguliere middelen uitgegeven aan laptops.

Moeten we extra middelen uittrekken voor zomerscholen of doet Vlaanderen dat alleen? Ook daar speelt een timingprobleem. Scholen hebben de voorbije 10 dagen de deuren snel moeten openen. Dat komt nu in een stroomversnelling, die straks tijdens een apart debat ter sprake komt.

Ondertussen wordt van scholen verwacht dat ze tegen 5 juni 2020 een project voor een zomerschool indienen. Ik hoef u niet te vertellen dat sommige mensen in het onderwijs onder zware druk staan. Maar goed, Vlaanderen geeft een signaal in verband met de zomerschool en wij zullen bekijken hoe we daarop kunnen inspelen. Hoeveel dat kost, weet ik momenteel niet.

Hetzelfde geldt voor projecten in verband met taalstimulering en leesbevordering, waar de coördinerende opdracht van de VGC en de middelen wellicht groter en belangrijker worden. We spelen dus wel degelijk kort op de bal. Zodra we weten hoeveel scholen zomerscholen, taalstimulering, leesbevordering en opvang organiseren, kunnen we de kosten beter berekenen.

Naar aanleiding van de vraag van mevrouw Els Rochette kan ik bevestigen dat het VGC-personeel voldoende wordt beschermd. Ook de collegevoorzitter heeft daar vanuit haar perspectief een antwoord op geformuleerd. Ik zal u een schriftelijk overzicht bezorgen van wat we als werkgever in goed sociaal overleg precies doen en welke hygiënische ondersteuning wij bieden. Dat geeft u ook een idee van de middelen die daar vandaag en in de toekomst aan worden uitgegeven.

Ik onthoud ook haar opmerking over de juiste inschatting van de personeelsbehoeften nu blijkt dat de begroting een overschot van 2 miljoen euro vertoont. Dat heeft soms te maken met de snelheid waarmee subsidies van buiten de VGC komen, met personeelsstatuten, met mensen die tijdelijk uit dienst treden. We kunnen dat nooit exact berekenen, maar ik geef de voorkeur aan een licht overschot boven een tekort.

De personeelsinvesteringen van de VGC blijven heel groot. Het College wil dat op een coherente manier verderzetten. Ik wil ook herinneren aan de besprekingen die we voerden in september. Het budget voor de beleidsdomeinen steeg slechts met 1 tot 2 %, terwijl de ondersteuning van de Administratie met 17 % steeg. We doen er alles aan om met ons sterk gemotiveerd personeel zoveel mogelijk Brusselse noden te lenigen.

Aan de heer Jan Busselen wil ik antwoorden dat de erelonen niet in massa stijgen. Er is op een aantal begrotingsposten inderdaad een lichte stijging, maar we doen dat niet om iemand een plezier te doen. Dat gebeurt omdat we verder blijven investeren, onder meer in scholen.

Omdat er een aparte begrotingspost is met een stijging van 100.000 euro voor erelonen en vergoedingen voor studies en werken worden sommigen een beetje onrustig, maar zoals ik in de commissie al verklaarde, gaat het over een studie die het welzijn van de leerlingen in de onderwijsinstellingen moet bevorderen. Ik zie dit als een investering. Het debat zal zeker nog worden gevoerd, want met het resultaat van die studie zullen we aan de slag moeten gaan.

Ik begrijp het ongeduld van de heer Mathias Vanden Borre en ik begrijp ook dat hij op dezelfde nagel blijft kloppen, maar zoals ik in mijn repliek in de commissie vorige week al zei, mag de provisie die de VGC heeft vrijgemaakt in het kader van het juridisch geschil

tussen de VGC en STRABAG niet in rechtstreekse relatie met de sporthal op zich worden gezien.

Ik had daar inderdaad in mijn 1ste inleiding zelf te veel de aanleiding toe gegeven. Ik wil vooral zeggen dat wat we niet moeten betalen aan een aannemer in een gerechtelijk geschil uiteraard kunnen investeren. De manier en timing zullen, zoals de collegevoorzitter al zei, afhangen van het Investeringsplan dat we zullen voorstellen. Daaruit zal blijken hoe de middelen verdeeld worden over de domeinen Onderwijs, Sport, Welzijn of Cultuur. De voorbereiding van het Investeringsplan zit nog steeds op schema. Ten behoeve van de transparantie en uit dienstbaarheid aan de Raad wilde ik de situatie nog even schetsen, maar dat hoeft uiteraard niet te beletten om er vragen over te blijven stellen.

Collegelid Pascal Smet: Ik wil er de heer Mathias Vanden Borre aan herinneren dat het COOVI-dossier altijd een sportonderwijsdossier geweest is. Vorige keer zei ik ook al dat er bij investeringen van de VGC in sport in Brussel meestal – niet altijd – een link is met onderwijs. Op die manier kan het gebruik van de sportinfrastructuur immers gemaximaliseerd worden: overdag voor school, na de schooluren voor de Brusselaar. Voor de rest verwijs ik naar het antwoord van collega Sven Gatz.

De procedure in verband met de gemeenschapscentra in de beheersovereenkomst loopt. Er is evaluatie en overleg met de centra, maar door de coronacrisis zijn niet alle overlegmomenten kunnen doorgaan. Het is niet mogelijk om alles digitaal te doen, zeker niet wanneer het gaat over fundamentele zaken. We zullen iets meer tijd nodig hebben. Hopelijk is dat proces tegen begin volgend jaar afgerond.

Hetzelfde geldt voor Muntpunt. De evaluatie van de vorige beheersovereenkomst in samenwerking met Vlaanderen loopt. Dat betekent dat ook het proces om een nieuwe beheersovereenkomst op te stellen na de evaluatie zal starten.

De heer Arnaud Verstraete heeft onze redenering in verband met de kunstenaars duidelijk weergegeven. Eerst is er het federale niveau, daarna Vlaanderen, daarna de VGC. Dat betekent dat we moeten wachten. Ik weet al weken wat we willen. We hebben ook heel nauw overleg gehad met de sector. De sector weet ook wat we willen en is daar trouwens heel blij mee. We moeten echter wachten op het Vlaamse Gewest. Vorige week werd op het federale niveau een vergadering belegd in het Egmontpaleis tussen de culturele sector, de deelstaten en alle bevoegde ministers, waaronder mezelf. Er werden al federale maatregelen genomen. Er werden ook bijkomende vragen gesteld. Ook Vlaanderen moet nog een aantal zaken doen. Maar het is nu vooral aan het Vlaamse Gewest. We trekken aan de kar om op gewestelijk niveau, samen met de Franstaligen, snel duidelijkheid te krijgen. Hoe sneller we daar kunnen landen, hoe sneller er ook binnen de VGC een regeling kan komen voor deze doelgroep die verder nog nergens aan bod is gekomen. Voor de rest verloopt het contact met de Brusselse cultuurwereld heel goed. Als het alleen van ons had afgehangen, waren we al lang geland.

Om mevrouw Cieltje Van Achter blij te maken, geef ik mee dat er in het kader van Brussels helps 110.000 broodzakken werden gedrukt en verspreid via 220 bakkers. Dat heeft ongeveer 15.000 euro gekost.

Ten slotte, werd me gevraagd te verduidelijken waar het COVID-19 geld naartoe gaat. Er gaat 800.000 euro naar de cultuursector in de brede zin van het woord. Ik weet niet waar de heer Jan Busselen zijn inspiratie haalde om te laten uitschijnen dat er in de zomer bespaard zou

worden op activiteiten in de cultuur-, sport- en jeugdsector. Er is net 400.000 euro vrijgemaakt om vanuit die sectoren zo veel mogelijk activiteiten in de Brusselse publieke ruimte te organiseren. Daarnaast zullen ook de Cocof, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de gemeenten hieraan middelen besteden. Er zullen veel activiteiten in de publieke ruimte te vinden zijn voor kinderen die niet op vakantie kunnen gaan. Dat geldt uiteraard ook voor de mensen die terug zijn van vakantie, voor hen die in Brussel zijn gebleven of voor de Vlamingen en Walen die naar Brussel komen. Zij zullen op cultureel en sportief vlak en op vlak van jeugdinitiatieven in de publieke ruimte ondersteund worden. We zijn er nagenoeg klaar voor, maar we proberen om dit samen met de Cocof te communiceren. Hopelijk kan dat volgende week gebeuren.

Er is ook 87.000 euro gebudgetteerd voor de bijzondere doelgroepencommunicatie, waardoor we aan het bedrag van ongeveer 1,3 miljoen euro komen. Er kan nog niet precies worden gezegd waar het geld naartoe gaat. Sommige zaken vragen tijd en overleg of er zullen initiatieven komen die we vandaag nog niet kennen. De boodschap is dat de manier waarop dit in de begroting is opgenomen ervoor moet zorgen dat we flexibel kunnen inspelen op de noden.

We beperken ons overigens niet tot de individuele ondersteuning van kunstenaars. Aanvullend bekijken we bv. hoe we hun huurproblemen met private verhuurders kunnen oplossen, eventueel met tussenkomst van de VGC.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik wil alleen nog even terugkomen op enkele kleinere punten. De heer Arnaud Verstraete trok in zijn tussenkomst de steun vanuit Vlaanderen in twijfel, maar Vlaanderen investeert 5,19 % in Brussel. De Brusselnorm wordt gehaald. Bovendien gaan de middelen zelfs in stijgende lijn. In 2012 bedroeg dat nog 769 miljoen euro, in 2017 gaat het al over 933 miljoen euro. Dat zijn gigantische bedragen. De vlieger dat Vlaanderen continu zou besparen op Brussel gaat dus niet op.

Ik kreeg inderdaad al het antwoord dat het proces met *Bruzz* loopt, maar ik zou er toch willen op aandringen dat de Raad betrokken wordt. Het is belangrijk dat de Raad over dergelijk belangrijke overeenkomst het debat kan voeren. Dat gaat in eerste instantie over de evaluatie, zoals ook uitdrukkelijk wordt gevraagd door het Vlaams Parlement. Ik zou de voorzitter van de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport willen oproepen om het Vlaams Parlement er bij te betrekken, bv. via een Samenwerkingscommissie. Het lijkt me heel nuttig om daar samen inhoudelijk het licht over te laten schijnen. Ik roep mijn collega's op om die vraag te steunen.

De verduidelijking van collegelid Sven Gatz over COOVI is geen verduidelijking ten gronde. Ik kan alleen maar vaststellen dat een beslist project dat nu al in de uitvoeringsfase zou moeten zitten op losse schroeven is komen te staan. Meer nog, blijkbaar is het toch geen beslist beleid, want het zal deel uitmaken van het Investeringsplan dat nog in opmaak is. Dat is het omgekeerde van goed bestuur. Iedereen kent de enorme vraag naar sportinfrastructuur in Brussel. De VGC zou die nood kunnen lenigen want ze is daar uitdrukkelijk voor bevoegd. Bovendien kreeg dit project ook voor 1 miljoen euro Vlaamse steun. Vlaanderen gaf de VGC uit *goodwill* zelfs uitstel wegens de coronacrisis.

Maar uiteraard moet de VGC zelf die middelen inschrijven in de begroting. Dat is het essentiële en net dat is niet gebeurd. Ik vind dat ook niet terug in deze begrotingswijziging. Dat is een fundamenteel probleem. Aankondigingspolitiek is geen goed bestuur. De VGC kondigt immers sportinfrastructuur aan, maar schrijft het niet in de begroting in en stelt het

project zelfs in vraag. Als er dan bovendien een studie komt die het hele project op de helling zet, vraag ik me af of die studie niet bewust werd uitgeschreven om het project te saboteren. Nochtans stelt niemand de meerwaarde van dit project in vraag. De bouw kon momenteel bezig zijn, maar dat is niet het geval. De verantwoordelijkheid daarvoor kan alleen maar bij de VGC gelegd worden. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zegt dat ook uitdrukkelijk. Ik zou van collegelid Pascal Smet toch een vorm van *mea culpa* verwachten. Misschien is er een goede uitleg voor, maar dan hoor ik ook graag waarom het project nu niet kan worden gerealiseerd. Dat vind ik fundamenteel. Ik hoor echter niets.

Hetzelfde geldt voor de gemeenschapscentra. Ook hier wil ik de Raad bij betrekken. Ook mijn collega's hebben uitdrukkelijk gevraagd hierover in de Raad het gesprek aan te gaan en mee de evaluatie en de hele procedure op te volgen. Het is van groot belang dat de Raad daar een zeg in heeft. Hetzelfde kan van Muntpunt worden gezegd. Dat zijn allemaal werkpunten die binnen het College aan de orde zijn, maar het betreft hier tenslotte een publiek debat. Ik wil mijn collega's dan ook oproepen deze dossiers in de Raad op tafel te leggen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank de collegeleden voor de heldere en volledige antwoorden. Alle vragen zijn beantwoord, maar ik stel vast dat er toch weer misverstanden zijn ontstaan. De Brusselnorm wordt voor Onderwijs, voor 1 onderdeel, gehaald. De Brusselnorm wordt bv. niet gehaald voor Welzijn waar 2 % toch zeer veraf blijft van de vooropgezette 5 %. De Brusselnorm wordt op geen enkel vlak gehaald voor de 30 % Brusselse kinderen die voorzieningen zouden moeten krijgen. Noch in het onderwijs, noch in de kinderopvang is er voldoende plaats. De waarheid moet volledig worden verteld.

Vlaanderen heeft de Brusselnorm allesbehalve gehaald. Bovendien heeft Vlaanderen *de facto* op verschillende punten van de inspanningen voor Brussel bespaard. Ik heb de cijfers daarnet meegegeven, meer dan 1 miljoen euro: voor Onderwijs en Vorming 244.000 euro minder, voor Cultuur en Sport, Welzijn en Gezondheid 240.000 euro minder. Ik herhaal de hele lijst hier niet, maar er is dus wel degelijk bespaard. Dankzij de bijkomende inspanningen van dit College is er gelukkig wel geïnvesteerd. Dat de Brusselaar er aan het einde van de rit toch op vooruitgaat ondanks verminderde Vlaamse investeringen is te danken aan bijkomende inspanningen vanuit Brussel. Brussel investeert meer dan wat er vanuit Vlaanderen wordt teruggeschroefd. De Brusselaar gaat er dus op alle vlakken op vooruit: onderwijs, cultuur, jeugd en sport. Dit is het verhaal dat we vandaag met deze begrotingsaanpassing moeten onthouden. Ik dank het College voor deze inspanning en wens het veel succes met de uitvoering ervan op het terrein.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik sluit mij aan bij het dankwoord van collega Arnaud Verstraete en de zeer heldere en gedetailleerde antwoorden, inclusief de suggesties van de collegeleden. Wij hebben hier niets aan toe te voegen en hopen dat we in de commissies constructief kunnen voortwerken om gezond, samen en collegiaal deze crisis te doorstaan.

Mevrouw Els Rochette (one.brussel-sp.a): Ook mijn dank gaat uit naar de collegeleden voor hun duidelijke antwoorden. Het stemt me dankbaar te weten dat het VGC-personeel in deze coronatijden goed is beschermd. Ik twijfelde er niet aan, maar ben toch blij dat u dit nog even hebt bevestigd. Zonder onze 700 medewerkers zou de VGC niet kunnen draaien en het beleid niet waarmaken. Zij vormen de basis van alles.

De heer Jan Busselen (PVDA): Mijn dank gaat uit naar het College voor hun antwoorden en ook voor hun geduld. We beleven niet enkel een sanitaire, maar ook een politieke crisis. Een van haar opvallendste fenomenen is het in politieke hokjes denken. Brussels Airlines ligt in Zaventem en Zaventem ligt niet in Brussel. De effecten van een faillissement van Brussels Airlines op Brussel bespreken we niet. Ik geef nog een ander voorbeeld. De VGC heeft een beperkte impact in Brussel. De VGC kan de sociale noden niet aanpakken want heel wat verschillende overheden zijn bevoegd. Dus beperken we ons tot bijdragen en fietsen we rond de vraag of de politieke keuzes die we treffen ook de sociale noden op termijn verhelpen. Concreet zien we dat we in een gewest leven dat al drie decennia wordt geleid door traditionele, progressieve of sociaaldemocratische partijen, en dat de ongelijkheid sinds 1990 met 40 % is gestegen. Het zou van hokjespolitiek getuigen moest ik alleen maar de Brusselse Hoofdstedelijk Regering aansprakelijk stellen voor de toename aan armoede en ongelijkheid. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is, zoals de andere gewesten, op haar beurt afhankelijk van de federale Regering. Hier speelt een neoliberale afbraakpolitiek.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Zitten we in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement of zitten we in de Raad van de VGC?

De heer Jan Busselen (PVDA): De afgelopen communautaire staats hervormingen hebben ervoor gezorgd dat we op sommige vlakken muurvast zitten, of het nu om mobiliteit gaat of om de Vlaamse besparingseffecten op de VGC in het dossier van de crèches. Maar ook in de aanpak voor onderwijs bv. voor het wegwerken van schoolongelijkheid zien we dat. De communautaire leidraad van de staats hervormingen hebben samenwerking alleen maar bemoeilijkt. Heel vaak ligt de focus van het debat niet op het oplossen van de noden voor de hele stad, maar op de vraag of alles wel voldoende binnen de lijntjes kleurt of voldoet voor ons specifieke publiek.

Collegelid Pascal Smet is soms het buitenbeentje van dat in-hokjes-denken. Hij ziet het vaak heel groot en als ik hem mag geloven zijn er deze zomer voor voorzieningen voor de jeugd voldoende middelen voorzien. Hij verwijst naar een bedrag van 400.000 euro dat naar de publieke ruimte gaat en naar de middelen van de Cocof, waar we geen zicht op hebben. Nu, daarvan worden 200.000 euro voor *citymarketing* gebruikt, puur voor het toerisme dus. Dat bedrag wordt niet besteed aan de massaal veel jongeren die deze zomer in Brussel zullen blijven. Ik leid deze cijfers af uit de kredietverlaging van 65.000 euro voor Sport en de peulschil die er bij Jeugd bijkomt, 1.000 euro voor Sociaal-cultureel werk. Ik ga niet dieper op de erelonen in.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): Ik weet zeer goed hoe de financiering voor de kinderdagverblijven werkt en dat loopt inderdaad anders dan bij Onderwijs. Dat neemt niet weg dat u kunt zegen waarin u investeert, welke projecten er op tafel liggen of waaraan wordt gewerkt en hoeveel plaatsen u hoopt te realiseren. Het vorige College kon dat. En al beschikt u vandaag nog niet over een concrete invulling, en ik hoop dat u zo snel mogelijk weet hoeveel gesubsidieerde plaatsen er moeten bijkomen, kunt u toch zeggen waar u naartoe wil werken.

Op mijn aandringen heb ik inderdaad een klein lijstje gekregen, met daarop het kinderdagverblijf Harlekijntje en nog wat verbouwingen aan Solidariteit voor het Gezin in Ganshoren. Over hoeveel plaatsen gaat het? Het is jammer dat we deze info niet krijgen en we slechts met mondjesmaat worden ingelicht. Mijn besluit is dat de dossiers waarschijnlijk nog

niet rijp zijn en nog veraf staan van enigerlei verwezenlijking en er weinig concreets wordt gedaan.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: We kunnen over de kinderopvang blijven discussiëren, maar de realiteit is dat tijdens de vorige legislatuur de VGC zich heeft geëngageerd de projecten vooraf te financieren, wetende dat Vlaanderen ook meedoet. Op die manier zijn plaatsen gecreëerd die Vlaanderen nog niet heeft overgenomen. Dat is de huidige situatie. Op dit moment kijken we met de sector na wie welke plannen heeft. Bovendien zijn er infrastructuurwerken nodig waar we absoluut onze schouders willen onderzetten en die we willen consolideren in het Investeringsplan.

We geven u de gegevens door waarover we beschikken, maar als u me vraagt hoeveel plaatsen er tijdens deze legislatuur extra worden gecreëerd met middelen waarover Vlaanderen zegt dat ze het niet weten, blijf ik u het antwoord schuldig. Ik hoop natuurlijk op zo veel mogelijk plaatsen. Als het van mij afhangt zullen we de Brusselnorm waar de heer Mathias Vanden Borre zo trots op is ook elke keer halen. Immers op het vlak van Welzijn en Kinderopvang zitten we onder 2 %, ver onder 5 %.

Als u trots bent dat de Brusselnorm wordt gehaald, dan moet dat ook voor Welzijn het geval zijn. Als u stelt dat er meer in de kinderopvang moet worden geïnvesteerd, dan ben ik het helemaal met u eens. Er staat een sector klaar die samen met ons eensgezind aan de uitbouw wil werken. We zullen dat hand in hand realiseren, maar daar hebben we ook de Vlaamse overheid voor nodig.

Als het over armoede gaat, mijnheer Busselen, laat ik me ook niet zeggen dat dit College niet om armoede geeft. Ik heb niet de pretentie alles te kunnen oplossen, maar we focussen ons er zeker op. We geven meer middelen aan armoedeorganisaties, en ondersteunen hen ook structureel.

Zoals u zegt, zal het inderdaad niet genoeg zijn, maar we werken binnen onze bevoegdheden met de beschikbare middelen met de ferme bedoeling de armoede aan te pakken. We zullen de andere overheden overtuigen meer inspanningen te leveren omdat we anders de gigantische armoedeproblematiek in Brussel niet kunnen aanpakken. Armoede ondermijnt bovendien onze samenleving in zijn geheel.

Er is hier gezegd dat Vlaanderen niet heeft bespaard, ik wil het debat niet heropenen, maar er hebben wel degelijk besparingen plaatsgevonden. We doen ons best deze besparingen op te vangen en op die manier kunnen we eerlijk voortwerken.

Collegelid Pascal Smet: Mijnheer Vanden Borre, toen we met de Raad van start zijn gegaan, heb ik duidelijk gezegd dat ik een groot voorstander ben van de proactieve betrokkenheid van de Raad van de VGC bij het beleid. In plaats van zeuren achteraf, mijn excuses voor de wat oneerbiedige uitdrukking, is het beter om vooraf uw mening te geven zodat ze ook wordt meegenomen.

Als u nu zegt graag te worden betrokken bij de evaluatie van de werking van de beheersovereenkomst van de gemeenschapscentra of van Muntpunt, is dat geen probleem voor mij op voorwaarde dat collega Elke Van den Brandt het ermee eens is. Vooraleer we de evaluatie afronden, kunnen we er in de Raad een gesprek over hebben en kunnen jullie zeggen wat jullie ervan vinden. Ik heb de gewoonte te zeggen wat ik doe en te doen wat ik zeg, tenzij

er een tegenslag in het spel is, wat altijd wel kan gebeuren. In de openingszitting of een van de 1ste zittingen heb ik het al gezegd: ik sta er volledig voor open om de resultaten van deze evaluatie over de werking van de gemeenschapscentra en Muntpunt hier in de Raad te bespreken en de Raad aldus een proactieve rol te laten vervullen.

Meer nog: ik ben vragende partij. Dat is een mooie manier om de werking van de VGC-Raad op te waarderen. Ik weet dat de voorzitter daarmee bezig is.

Mijnheer Busselen, de vermindering in bepaalde begrotingsposten kan misleidend zijn. Als we voor Stadskriebels 65.000 euro begroten en dat evenement gaat niet door, dan verminderen de kredieten in die begrotingspost, maar dat wil niet zeggen dat we in totaal minder geld aan sportactiviteiten geven. Er moet naar verschillende posten worden gekeken. Soms hebben wij Cultuur, Sport en Jeugd samengevoegd.

De middelen in de VGC-begroting voor cultureel toerisme zijn niet bedoeld voor *citymarketing*. *Citymarketing* moet op het niveau van het gewest gebeuren, niet op het niveau van de VGC. Met de 200.000 euro voor cultureel toerisme zullen we onder meer activiteiten voor de Brusselaars organiseren. Die zullen ook openstaan voor de Vlamingen en Walen, maar dan moeten ze eerst naar Brussel willen komen. De sociale media zouden beter asociale media worden genoemd als je ziet hoe slecht Brussel soms in Vlaanderen wordt afgeschilderd. De feiten kloppen soms van geen kanten. *Twitter* en *Facebook* zouden een *fact checker* moeten zetten op wat mensen allemaal schrijven.

Ik vind het geen probleem om de Raad bij de evaluaties te betrekken. Daarnaast denk ik dat we vanuit het beperkte budget van de VGC voldoende middelen vrijmaken om activiteiten te steunen. Er moet een heel goede reden zijn voordat we de aanvraag van een organisatie afwijzen.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik vind het betoog van de heer Jan Busselen hallucinant. Het lijkt wel een *copy-paste* van een betoog van de heer Raoul Hedebouw in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Misschien is een dergelijk betoog daar op zijn plaats, maar je kan niet zeggen dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een neoliberal en antisociaal beleid voert!

In geen enkel ander gewest zijn zo veel middelen vrijgemaakt voor daklozen. Wij hebben de meest genereuze kinderbijslag van het land. Wij hebben als enige premies voor huurders ingevoerd. Er zijn extra middelen uitgetrokken voor de gemeenschapscentra, om crèches en scholen te bouwen, om meer welzijnswerk te doen. Het budget voor Welzijn en Gezondheid werd met meer dan 30 % opgetrokken. Hoe kan je dus zeggen dat de VGC en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering niet extra investeren, niet aan sociaal beleid doen? Dat is ronduit hallucinant! U zou in uw 2 handen moeten klappen en deze begroting moeten goedkeuren. Dat andere collega's in een besparingslogica zitten, snap ik, maar uw tussenkomst vormt een bijzonder vreemd signaal.

De heer Jan Busselen (PVDA): De armoede in deze stad neemt toe. Brussel investeert, maar de vraag is hoe we dat gat nadien opnieuw zullen dichtrijden. We zijn gebonden door de Europese richtlijnen en moeten binnen een bepaald kader werken. We zitten dus met een serieus probleem. We willen wel een sociaal beleid voeren, maar botsen daarbij op bepaalde muren.

Stemmingen

- Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020

De artikelen 1 tot en met 6 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 3; 3 leden hebben zich onthouden.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik heb mij onthouden omdat er zelfs na de commissievergadering nog onduidelijkheid is over bepaalde beleidsopties die ik namens de CD&V niet helemaal kan verdedigen. Zo worden er heel veel middelen, zelfs nog meer dan vroeger, uitbesteed aan externe consultancy terwijl er in de eigen administratie zo veel expertise zit. Ik betreur dat die niet meer wordt gewaardeerd. Daarnaast zijn de bitse uithalen naar Vlaanderen niet de beste manier om een goede samenwerking tot stand te brengen. Alleen door onze krachten te bundelen zullen we als Brusselaars vooruitgaan.

Daarentegen besef ik wel dat het College inspanningen doet om een solidaire en warme gemeenschap te creëren. In deze coronacrisis is er meer dan een versnelling hoger geschakeld. Dat waardeer ik. Daarom heb ik niet tegen gestemd namens de CD&V, maar mij onthouden.

- Het geheel van het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3; 4 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: *Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri*

Hebben neen gestemd: *Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten*

Hebben zich onthouden: *Jan Busselen, Bianca Debaets, Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael*

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)

Stemming

De motie van overeenstemming om te bevestigen dat de tabellen gevoegd bij het Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020 in overeenstemming zijn met de inhoud en de doelstellingen van die verordening en er als zodanig integraal deel van uitmaken, wordt aangenomen met 13 stemmen; 4 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: *Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri*

Hebben zich onthouden: *Jan Busselen, Bianca Debaets, Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael*

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6 c)

De heropstart van de scholen

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): De scholen zijn een kleine 2 weken opnieuw gestart met nabijheidsonderwijs, weliswaar binnen het kader van rigoureuze maatregelen. Die moeten het onveiligheidsgevoel wegnemen, maar zorgen voor een nogal vreemde sfeer in de scholen.

Dat lijkt me toch een rare manier van werken.

Zo verscheen in de pers al na een paar dagen een vraag van de leerkrachten om een versoepeling in te bouwen en op zoek te gaan naar middelen om op een andere manier te kunnen werken in grotere ruimtes en dergelijke meer. Er is aan die vraag tegemoetgekomen en daarmee tegelijk ook aan de vraag van heel wat artsen, pediaters in het bijzonder, om aandacht te hebben voor de emotionele aspecten van de huidige situatie. Ze vinden het belangrijk dat kinderen zoveel mogelijk terug naar school kunnen gaan vanwege heel wat sociale aspecten.

Maar voorzichtigheid blijft geboden. Het komt erop aan verstandige maatregelen te nemen en de angst niet te vergroten. Het is belangrijk om snel een evenwicht te vinden. Dat is niet zo evident.

Het is positief dat de Vlaamse Gemeenschap de ambitie heeft om in de laatste maand voor de zomervakantie alles op alles te zetten. Hier en daar hebben anderen blijkbaar jammer genoeg al de handdoek in de ring gegooid. Dat is natuurlijk niet in het belang van de kinderen.

De vraag is natuurlijk hoe je ouders op een correcte wijze informeert en op 1 lijn krijgt. In Brussel is er een extra probleem op het vlak van de communicatie gelet op de culturele verscheidenheid. Niet iedereen volgt de Vlaamse media. Sommigen volgen andere informatiebronnen die niet altijd de juiste informatie over de Vlaamse Gemeenschap geven. Het is belangrijk om na te denken hoe je daarmee omgaat, want dat wordt vaak vergeten. Het is de taak van de VGC en in het bijzonder van het College om daarop in te spelen.

Het is afwachten hoe de situatie evolueert. Heeft het College er zicht op of de mensen hun kinderen nog altijd thuis blijven houden? Hoe kan het daarop reageren?

Het is belangrijk dat de situatie goed wordt uitgelegd aan de ouders en dat er ingespeeld wordt op de Brusselse context. We vinden het te vanzelfsprekend dat alles aan de scholen wordt overgelaten. Die zitten al in een moeilijke situatie en hebben al bijzonder veel werk. De volledige communicatie op de schouders van de scholen leggen, is van het goede te veel. Ook op dat vlak heeft de VGC een bijzondere ondersteunende rol te spelen.

De ouders, veelal anderstalige ouders, vertrouwen hun kinderen aan de Nederlandstalige scholen toe. Het is aan de VGC, de Brusselse poort van de Vlaamse Gemeenschap, om naar de ouders toe te gaan en de scholen minstens te helpen met de communicatie. Scholen zijn heel creatief en hebben heel goede ideeën. De VGC moet daarop inspelen en mee op die kar springen.

Wat betreft de coronamaatregelen vinden er snelle evoluties plaats in de scholen. Vlaamse scholen in Brussel moeten een zelfde filosofie uitdragen. Scholen kunnen leren van elkaar. Het is nuttig dat er overleg bestaat in het onderwijs en dat het College dat organiseert en coördineert. Als er nog geen overleg is, kan dat dan opgestart worden?

Het lijkt mij ook belangrijk dat de scholen zich naar buiten toe kunnen profileren als veilige scholen, dat de ouders vertrouwen hebben om hun kinderen naar school te sturen en dat dit sterk gecommuniceerd wordt. Op die manier kan de Vlaamse Gemeenschap haar imago versterken. De VGC heeft daarin een belangrijke rol te spelen. Wat kan het College op dat vlak doen?

De heer Jan Busselen (PVDA): Er zijn al heel wat zaken aangehaald. De communicatie van Vlaams minister Ben Weyts heeft voor chaos gezorgd. De reacties die ik vanuit het veld heb gekregen, waren allesbehalve positief, hoewel de zin wel aanwezig is om terug aan de slag te kunnen gaan en om de leerlingen terug te zien. De 1ste week wordt heel positief onthaald. Veel ouders willen natuurlijk graag dat de scholen terug opengaan. Dat is nodig want de kinderen hebben er behoefte aan om hun vriendjes te zien en om te spelen, te ontdekken en te experimenteren. Mijn vraag om uitleg was nog gesteld voor de intrekking van de sanitaire maatregelen van 4 m² afstand. In die zin vervallen enkele vragen.

Welke hulp zal het Onderwijscentrum Brussel bieden en waar? Welke scholen zal het ondersteunen en welke niet? Vorige keer is er vaag naar verwezen dat het Instituut Anneessens-Funck of het GO! Atheneum Emanuel Hiel Schaarbeek sneller zullen worden geholpen dan pakweg het GO! Atheneum Etterbeek. Wat is het plan van het OCB?

Hoe zal die ondersteuning eruitzien in de praktijk? Gaat het OCB in de klassen staan? Zal het een aantal leerkrachten coachen? Of zich toespitsen op het *preteachen* of op het opvolgen van de zwakste leerlingen?

Hebt u overleg gehad met het kabinet van Vlaams minister Ben Weyts?

Biedt de Vlaamse Regering extra ondersteuning voor de heropstart?

Voorzitter: mevrouw Soetkin Hoessen

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): De heropstart is voor heel veel scholen chaotisch verlopen. Veel directies moeten soms zelf beslissingen nemen.

Sinds maandag 18 mei 2020 krijgen leerlingen uit welbepaalde leerjaren van het lager en secundair onderwijs fysiek les op school. De 1ste lesweek verliep op het eerste zicht vrij vlot in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dankzij de wekenlange voorbereidingen en onvoorwaardelijke inzet van leerkrachten en directies.

Een week later stellen de onderwijspartners - in overleg met de Groep van Experts belast met de Exitstrategie (GEES) - om leerlingen van alle andere leerjaren ook de kans te bieden om de lessen op school te hervatten. In het advies van de Vlaamse onderwijspartners van de Nationale Veiligheidsraad lezen we dat scholen zelf bepalen, binnen de geldende veiligheidsmaatregelen, welke scenario's voor hen mogelijk en haalbaar zijn. De kans is reëel dat er verschillen ontstaan tussen scholen en jammer genoeg ook verwarring bij veel ouders.

Daarnaast wordt van de scholen verwacht dat zij zich in een week tijd praktisch organiseren om de vooropgestelde doelstellingen te behalen met respect voor de geldende veiligheidsvoorschriften. Het is onhaalbaar voor vele scholen om dat gedaan te krijgen binnen de bestaande schoolinfrastructuur en met het huidige personeelsbestand. De vraag van de heer Jan Busselen over het OCB is daarvoor interessant.

Voorziet de Vlaamse minister van Onderwijs in extra ondersteuning voor de Brusselse Nederlandstalige basis- en secundaire scholen om zoveel mogelijk leerjaren opnieuw de mogelijkheid te bieden fysiek op school les te volgen?

Wat specificeert het kabinet van Vlaams minister Ben Weyts over het desbetreffende advies van de onderwijspartners? Wat is de stand van zaken?

Zijn de Brusselse Nederlandstalige scholen voorbereid op de fysieke ontvangst van al die leerlingen? Is een samenwerking met collegelid Pascal Smet en collegevoorzitter Elke Van den Brandt een optie voor het gebruik van andere lokalen die zich in de omgeving van de school bevinden en deel uitmaken van de VGC-infrastructuur, bv. gemeenschapscentra, bibliotheken en (dans)zalen?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik sluit me graag aan bij de belangrijke vragen van mijn collega's. De snelheid waarmee de beslissingen, de aanwijzingen en de voorschriften veranderen voor het onderwijs, ook in Brussel, is zeer hoog. Het is heel moeilijk voor veel mensen om nog te volgen. Niet in het minst voor de ouders die zich afvragen of er al dan niet nog een plaats komt voor hun kinderen in de komende weken, maar natuurlijk ook voor de directeurs, de leerkrachten en de scholengroepen. Ze moeten zich allemaal maar schikken naar de nieuwe beslissingen van de GEES die nogal snel met nieuwe beslissingen komt.

Veel mensen hebben begrip voor het voortschrijdende inzicht. Een dergelijke gezondheidscrisis is ongezien voor iedereen. Iedereen kan begrip opbrengen voor het feit dat er geen pasklaar antwoord is en dat de inzichten evolueren en dat de voorschriften ook veranderen. Dat stelt heel hoge eisen aan alle betrokkenen. Daarbij komt nog dat beleidsverantwoordelijken tussenkomen met aankondigingen die nog geen beslissingen zijn, maar voornemens of persoonlijke meningen. Daardoor wordt het helemaal een soep. De zware impact van dergelijk gedrag is niet te onderschatten. Leerkrachten, directies, verantwoordelijken van scholengroepen, onderwijsvakbonden, ouders laten weten dat het niet meer te volgen is: wat is er beslist? Wat zijn meningen? Wanneer gaat wat gebeuren? Veel mensen zijn het overzicht kwijt. Mijn collega's hebben het er al uitgebreid over gehad.

Ik heb een aantal vragen over speelpleinwerking en zomerscholen, maar ik heb begrepen dat die in de bevoegde commissie aan bod zullen komen.

Wat is de laatste stand van zaken? Wat kunnen we doorgeven aan de ouders van Brusselse kinderen? Gaan alle Brusselse scholen open voor alle leerlingen? Welke scholen gaan niet open of slechts gedeeltelijk? Zijn er oplossingen in de maak? Waaraan kunnen de ouders zich in Brussel verwachten. Het zou goed zijn als u daarvan een overzicht kunt geven.

Hoe was u betrokken bij de beslissingen die genomen worden? Die achtergrondinformatie is belangrijk om de nodige lessen uit de situatie te kunnen trekken.

Hebt u overleg gehad met Vlaams minister Ben Weyts voor hij zijn uitspraken deed over de Vlaamse en dus ook Brusselse Nederlandstalige scholen?

Wat onderneemt u om scholen en directies zo goed mogelijk te ondersteunen met uw diensten in deze snel veranderende context?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Allereerst zou ik nogmaals mijn dankbaarheid willen uitdrukken ten aanzien van leerkrachten, directieteam, ondersteuners van het Onderwijscentrum Brussel (OCB) en de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB), iedereen die in het onderwijs actief is, kortom. In deze moeilijke omstandigheden nemen ze dit allemaal met een groot enthousiasme, een grote flexibiliteit en een enorme inzet op zich en blijven ze het onderwijs voor de Brusselse kinderen mogelijk maken.

Het zijn heel moeilijke omstandigheden en ja, het gaat soms nogal snel. Het is extreem moeilijk in deze omstandigheden om alles te bolwerken. Ik ben blij dat de collega's in feite vrij genuanceerd blijven in hun appreciatie van die situatie. De kritiek op Vlaams minister Ben Weyts vind ik eerlijk gezegd een beetje misplaatst, want het was al aangekondigd dat er op 22 mei 2020 een evaluatie zou komen van die 1ste week opening, en dat er verdere stappen zouden worden gezet. Dat is dan ook gebeurd. Er was een rondvraag van de onderwijsinspectie: scholen waren zelf vragende partij om meer mogelijk te maken, meer leerjaren open te stellen en die laatste maand nog zo nuttig mogelijk te gebruiken voor contactonderwijs.

Mijn indruk was dat er vanuit het onderwijsveld enorm veel enthousiasme was om weer aan de slag te gaan. Ik apprecieer dat ook enorm. We moesten evenwel vaststellen dat in heel veel scholen de regel van 4 m² per leerling in feite niet haalbaar was. Daarop heeft de minister die nieuwe beslissing genomen. Volgens het ministerieel besluit, dat afgeklopt is door de Nationale Veiligheidsraad, viel dat ook volledig binnen de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse Gemeenschap mocht de beslissing nemen om meerdere schooljaren open te stellen. Als het niet doenbaar is als die 4 m²-regel gerespecteerd moet blijven, en je hebt effectief die evoluerende inzichten – zeker wat de lagere scholen betreft – dat er voor kinderen van die leeftijd bijna geen risico is op besmetting, dan moeten we die regel misschien laten varen. Ook artsen en pediaters waren vragende partij. Er is ook aangehaald dat de psychosociale impact voor de kinderen belangrijk is, dat kinderen elkaar kunnen terugzien en met elkaar kunnen spelen. Dan besluit de Vlaamse minister van Onderwijs aan de kar te trekken en overweegt hij om meer mogelijk te maken. Dat hij dat meteen doet en niet wacht tot begin juni, als het heel moeilijk zou worden om nog iets gedaan te krijgen voor het einde van het schooljaar, vind ik een goede zaak. Het is goed dat we de autonomie hebben om aan de kar te kunnen trekken. En de hele zaak is wel degelijk doorgesproken met het onderwijsveld, met de vakbonden en de onderwijskoepels.

Ik vind het heel goed dat wij het voortouw hebben genomen om het onderwijs draaiende te houden en stappen vooruit te kunnen zetten, in het belang van de kinderen. Ik heb er zeker begrip voor dat het zeer moeilijk blijft.

Mijn vraag betreft voornamelijk de manier van informatie geven aan de ouders en ondersteuning bieden aan de scholen om alles daadwerkelijk gebolwerkt te krijgen.

Kunt u ook toelichten wat het OCB op dat vlak precies doet? Hoe verloopt dat? Kan het OCB helpen om correcte informatie bij de ouders te krijgen, ook wat het gezondheidsaspect betreft? Zo kunnen de angsten bij de ouders zo veel mogelijk worden weggenomen.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): Aangezien veel van onze bezorgdheden al gedeeld zijn door andere collega's, zal ik het zo beknopt mogelijk houden. Iedereen is het er vermoedelijk over eens dat het een goede zaak is dat kinderen weer naar school kunnen. Tegelijk betreurt iedereen de omstandigheden waarin dat moet gebeuren en de verwarring die daarvan het resultaat is. De one.brussels-sp.a-fractie vindt het jammer dat het onderwijzende personeel en de directies niet vooraf waren uitgenodigd om daarover te beslissen. Nu staan ze enigszins voor voldongen feiten.

Dat katapulteert veel ouders in de grootste onzekerheid. Het is vandaag vrijdag: iemand van onze fractie meldde dat hij nog altijd niet weet of zijn dochter dinsdag naar school zal gaan. Dat is redelijk ernstig. Als ouder moet je toch bepaalde voorzieningen kunnen treffen als je kind al dan niet naar school kan. Die onzekerheid is niet goed, voor ouders noch voor kinderen.

Weet het collegelid hoe de Franstalige scholen het aanpakken? Zijn er grote verschillen? In principe gelden dezelfde regels, maar de voorbije weken bleek er toch een grotere terughoudendheid aan Franstalige kant, terwijl een zo groot mogelijke gelijkvormigheid echt wel nodig is. Plant het collegelid een overlegmoment met zijn Franstalige collega bevoegd voor Onderwijs in Brussel?

Wat zullen scholen doen met kinderen die niet opdagen of met wie ze geen contact hebben? Hoe zullen die afwezigheden beoordeeld worden? Wat zal men doen met kinderen die geen geldig afwezighedsattest hebben? Hopelijk hangen daar geen sancties aan vast. Hoe kan de VGC alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk kinderen weer naar school kunnen?

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het is inderdaad een brandend actueel thema. De gemoederen en emoties laaien soms hoog op, en dat is ook begrijpelijk: het gaat over gezondheid, en dan nog over de gezondheid van kinderen. Het uitgangspunt is zonder meer goed: kinderen terug naar school laten gaan, de laatste weken voor de vakantie optimaal benutten, en vooral: ervoor zorgen dat wie het thuis wat moeilijker heeft, niet nóg meer leer- en taalachterstand oploopt. Het angeltje zat 'm in het feit dat de communicatie niet altijd bijzonder coherent leek en dat men toch wel veel aan de scholen overliet. Van scholen wordt soms te veel verwacht. We verwachten dat zij het allemaal wel zullen oplossen en het bovendien zullen uitleggen aan de ouders.

Omdat er al veel gezegd is, zal ik me beperken tot een 3-tal vragen.

Heeft het collegelid melding gekregen van scholen die de regels niet zullen naleven, omdat ze ze niet kunnen naleven, bv. door plaatsgebrek of om andere redenen?

Ik sluit mij aan bij de vraag van mevrouw Hilde Sabbe: wat nu als kinderen niet opdagen? Wordt dan actief of proactief contact opgenomen met de ouders? Is er een omkaderings- of begeleidingsplan?

Plant de VGC een specifieke campagne? Ik weet ook wel dat het aan tijd en waarschijnlijk ook aan de middelen ontbreekt om nu nog grootschalige campagnes op te zetten, maar dat hoeft ook niet: op de sociale media kun je in korte tijd doelgericht heel wat mensen bereiken. Dat is een mogelijkheid. Bent u zo iets van plan?

Op welke manier zorgt de VGC er tot slot voor om haar flankerend beleid ook hier waar te maken?

Collegelid Sven Gatz: Naar mijn gewoonte zal ik op alle vragen die rechtstreeks onder onze onderwijsbevoegdheid vallen, een zo goed mogelijk antwoord proberen te geven. U zult evenwel begrepen hebben dat bijna ieder van u – direct of indirect – vragen stelt die eigenlijk bedoeld zijn voor de Vlaamse minister van Onderwijs en dat ben ik natuurlijk niet. Dat voorbehoud gun ik mezelf.

U hebt het geschetst: niemand in de Raad is tegen het feit dat kinderen opnieuw naar school zouden moeten kunnen. Dat is in elk geval een uitgangspunt dat ons allemaal bindt. Maar op een moment dat de scholen nog altijd afstandsonderwijs voor verschillende klassen moesten regelen en tegelijk op een veilige manier, volgens de regels die tot enkele dagen geleden golden, moesten schakelen naar onderwijs op school, wordt ineens de volgende versnelling ingezet en wordt gezegd: “Nu kan alles open” – weliswaar nog altijd met inachtneming van een aantal veiligheids- en hygiënemaatregelen. Dat zet natuurlijk een enorme druk op het hele systeem, ook op mensen, schoolbesturen en dergelijke. Laten we stellen dat de communicatie niet heeft bijgedragen tot een rustig klimaat – en dan druk ik me diplomatisch uit.

Maar goed, we zitten nu in een nieuwe situatie. Het Overlegcomité heeft een akkoord bereikt over de verdere uitstap uit de coronamaatregelen voor het onderwijs, en andermaal ligt de bal in het kamp van de scholen. Hoe moeten we dat zien? Ze krijgen in elk geval de kans om weer open te gaan. Dat zullen ze niet allemaal doen, al doen vele het volgens mij wel, maar daarop kom ik zo meteen terug. Het is niet zonder meer een verplichting, maar een aanbeveling om het in de mate van het mogelijke te doen. Dat moet inderdaad gebeuren binnen de aangepaste veiligheidsmaatregelen, want die zijn er nog wel degelijk. De veiligheidsmaatregelen blijven overeind, en ik herhaal ze nog eens, niet zozeer voor jullie, maar soms is het nodig voor de publieke opinie. “*Bewaar in de mate van het mogelijke een veilige afstand*” – voor kinderen is dat inderdaad iets minder belangrijk. Daarnaast geldt ook: “*Was regelmatig de handen*” en in bepaalde gevallen – en dat is natuurlijk ook een discussiepunt vanuit personeels- en vakbondsperspectief – “*Draag een mondmasker*”. Dat blijven de 3 essentiële maatregelen, en nu is het aan de scholen om te kijken hoe ze daar zo goed mogelijk mee om kunnen gaan. Het is voor u nuttig om te weten dat daarover vrij gedetailleerde informatie en draaiboeken bestaan vanuit de Vlaamse Gemeenschap zelf. Ik raad u allen aan om straks tijdens uw lunch even te surfen naar onderwijs.vlaanderen.be, en daar onder ‘Heropstart van de lessen op school’ te kijken wat er allemaal aan advies en raadgevingen wordt meegegeven aan de directies, leerkrachten en ouders.

Ik weet ook wel dat niet alle ouders daar meteen zullen gaan kijken. Een grote groep zal dat wellicht doen, maar een andere grote groep niet. In elk geval is het zo dat, nu de beslissing genomen is, de informatieve ondersteuning over hoe men volledig, of zo volledig mogelijk, kan heropenen, tot de bevoegdheid van de Vlaamse overheid behoort. Het lijkt mij niet verstandig om daaraan nog een VGC-communicatielaag toe te voegen. Mensen lopen al behoorlijk verloren in de informatie.

Het systeem is dus: het Overlegcomité en de Nationale Veiligheidsraad beslissen dat de scholen weer opengaan; de Gemeenschappen geven hun scholen voldoende informatie en ondersteuning (dat zal moeten blijken); de scholen zelf ten slotte – en dat wil ik nogmaals benadrukken – kennen hun pappenheimers. Zij kennen de kinderen en sommige ouders het best en kunnen hen ook het best en het vlotst bereiken. Daar een VGC-communicatielijn tussen zetten, lijkt me niet aangewezen. Het 1ste probleem is dat wij dat niet zo snel kunnen, en ten 2de denk ik niet dat wij evenveel impact kunnen hebben als de rechtstreekse lijnen school-ouders en school-kinderen. Overigens is dat ook geen vraag van de scholen. Laat dat heel duidelijk zijn. Het lijkt me eerder voor verwarring te zorgen als wij daar onze flankerende rol zouden opnemen.

Daarnaast mogen we niet vergeten dat, vanuit die algemene beleids- en informatiedoorstroming, ook de inrichtende machten, scholengemeenschappen, netten en koepels hun verantwoordelijkheid opnemen. Goed, wij nemen ook onze verantwoordelijkheid op, maar dat doen we in de dingen waarin we goed zijn, waarin we sterk staan en waarin de scholen ook ondersteuning van ons verwachten.

Onze steun is drieërlei. Ten eerste financieel: wij bieden een subsidiekader aan, en in dit geval beperkt zich dat vooralsnog tot een uitbreiding van de dagopvang. U hebt het gemerkt in het vorige debat, over de begrotingscontrole: wij hebben de capaciteit van de dagopvang vergroot, ook – maar niet alleen – met externe gebouwen, bv. gemeenschapscentra. Anders dan wat verwacht had kunnen worden, ook door mij en door de VGC, zat die opvang na die 2 weken niet vol, zelfs verre van. In die zin moeten we altijd even afwachten hoe de nieuwe beleidsmaatregelen uitpakken. Maar goed: als het nodig is, ondersteunen wij de scholen in de opvang. Nu, naarmate er meer kinderen naar school kunnen, zal er ook minder behoefte zijn aan opvang, dat spreekt voor zich.

Een 2de steun is infrastructureel: waar we kunnen, zorgen we voor bijkomende beschikbare infrastructuur. Na de beslissing van het Overlegcomité en de Nationale Veiligheidsraad is het op dit moment evenwel geen optie meer om les te geven op andere plekken dan de scholen zelf. De nieuwe regel is nu dat kinderen dichter bij elkaar kunnen zitten, al moet er nog altijd een aantal veiligheids- en hygiënemaatregelen in acht worden genomen, dus is de 1ste behoefte niet om les te geven op plaatsen buiten de schoolmuren. Als die behoefte in de komende dagen toch zou ontstaan, willen we daar wel op inspelen, maar dat is niet de richting die het nu uitgaat. We willen de zaken dan ook niet extra bemoeilijken. Maar dat zal ook te maken hebben met de algemene communicatie van de Nationale Veiligheidsraad, die ik toch wel verwacht een van de komende dagen, om over te gaan naar een ander normaal. U weet dat in normale tijden alles wat niet verboden is, toegelaten is. Tijdens corona is er een ander regime geïnstalleerd: alles wat niet expliciet is toegelaten, is verboden. De mensen, de publieke opinie zitten nog echt in die modus, in die mentale toestand. Net zoals men gisteren ook in Frankrijk gedaan heeft, mag men vanaf nu terug uit zijn kot komen, maar voorzichtig, met uiteraard de 3 maatregelen die ik zonet genoemd heb: afstand, handhygiëne en mondkapen indien nodig. Zolang dat signaal niet gegeven is, zal het heel moeilijk zijn om die laatste 5 % statistisch te bereiken. Maar we gaan dat uiteraard zeker opvolgen, samen met de scholen.

Er is mij gevraagd: wat met de Franstalige scholen? U zult gemerkt hebben, mevrouw Sabbe, dat er wel intensief overleg geweest is tussen de Gemeenschappen, dus tussen voornamelijk mevrouw Caroline Désir en de heer Ben Weyts. Dat is niet altijd even makkelijk en vlekkeloos verlopen, maar is wel intens geweest. Vanuit de VGC-Cocof daarop inspelen is moeilijk, omdat wij nog een relatief uitgewerkt flankerend onderwijsbeleid hebben vanuit de

VGC, maar vanuit de Cocof is dat eigenlijk veel minder. In die zin is de impact van de 2 collegeleden voor Onderwijs niet voldoende om hier substantiële veranderingen in te brengen. Het zijn finaal de Gemeenschappen die dat bepalen. We kunnen dat als Brusselaar in die zin wel betreuren, omdat er vrij grote verschillen zijn in deze stad.

Het blijft een grote uitdaging. Wij willen effectief alle leerlingen in moeilijke omstandigheden nog steeds onderwijs aanbieden, liefst op school nu het opnieuw kan, en ook veilig, maar anders via afstandsonderwijs. Wij willen daarbij het welzijn en de veiligheid van de leerlingen, de ouders en uiteraard de schoolteams voor ogen houden. We zullen proberen met de veranderende situaties zoveel mogelijk ondersteuning te bieden, zoals ik u gezegd heb, financieel, qua personeel en qua gebouwen als het nodig is.

Ik sluit me zeker aan bij een aantal raadsleden die zeiden dat de leerkrachten in deze het grootste respect en de dankbaarheid van ons allemaal verdienen. Ik zou zeggen: *chapeau!* Wij zullen vanaf volgende dinsdag bekijken wat de nieuwe fase is en wat er nog bijkomend zou moeten gebeuren.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik begrijp natuurlijk dat het College en de VGC niet in de weg willen lopen van de scholen. Het laatste wat ze nodig hebben, is een speler die in de weg komt lopen en zonder overleg ook nog eens een en ander gaat doen. Maar wat het College misschien wel zou kunnen doen, is er bij de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap op aandringen dat maatregelen eerst worden gecommuniceerd aan de directies en de leerkrachten, en dan pas aan het ruime publiek. Ik weet dat alles snel moet gaan in deze tijden, maar het is bijzonder vervelend – ik hoor dat uit het werkveld – dat er gecommuniceerd wordt naar het ruime publiek, dikwijls niet altijd even helder en even duidelijk, en dat het onderwijzend personeel en de directies nog van niets op de hoogte zijn. Zij worden natuurlijk door ouders, leerlingen enzovoort geconfronteerd met vragen waarop ze geen antwoord kunnen geven, omdat ze zelf niet duidelijk op de hoogte zijn van wat er moet gebeuren. Als u misschien al bij de diverse overheden erop kunt aandringen dat men naar de toekomst toe daarmee rekening houdt, zou dat al een grote stap in de goede richting kunnen zijn.

Een 2de element: ik begrijp ook zeer goed dat u geen extra communicatielijn in het leven wilt roepen. Dat is niet nodig, niet wenselijk en zou inderdaad voor nog meer verwarring kunnen zorgen. Maar het is wel zo dat er een duidelijk probleem is dat vooral anderstalige ouders en leerlingen niet altijd en veelal niet volgen wat er in de Vlaamse media gezegd wordt en gebeurt, waardoor zij dikwijls verstoken blijven van de juiste informatie. Wanneer we dan de scholen alleen aan hun lot overlaten, is dat misschien ook niet goed. Dus ik denk dat het daar misschien nuttig is dat wij als VGC, niet met een eigen communicatielijn, maar ondersteunend kunnen optreden om de scholen te helpen bij de communicatie die zij noodgedwongen moeten opzetten, omdat er meer dan elders in Vlaanderen een probleem is wat dat betreft. Ik denk dat u daar wel van doordrongen bent en dat het misschien nuttig is dat daarover wordt nagedacht.

Een laatste element was dat ik van oordeel ben dat we wel als VGC op een of andere wijze moeten communiceren dat onze scholen goede scholen zijn, wat veel mensen wel weten, maar ook veilige scholen waar zij op een veilige manier hun kinderen aan kunnen toevertrouwen.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik begrijp ook dat we niet in de weg moeten gaan lopen met een eigen informatielijn. Ik neem aan dat de scholen geen vragende partij zijn voor zo'n initiatief. Voor scholen met een sterk en stabiel team is deze situatie haalbaar. Zij weten hoe ze met een crisis als deze moeten omgaan, wat de mogelijkheden zijn van de school, wat de mogelijkheden zijn van de leerkrachten. Maar jonge schoolteams en heropstartende teams waar bv. een directie wordt vervangen of waar er een groot verloop is van leerkrachten, beleven nu veel stress en spanning en dat zet zich voort op de leerlingen en de ouders. Met de VGC geven we een groot budget aan Onderwijs en aan flankerende maatregelen. Ik zou dus graag een beter zicht hebben op de situatie. Het moet mogelijk zijn om die pijnpunten hier duidelijker te maken, zodat wij in de Raad ook ervan op de hoogte zijn en de onderwijsproblematiek beter leren kennen. Dat wou ik toch even meegeven, want ik vind de repliek toch vrij algemeen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik wil collegelid Sven Gatz gewoon bedanken voor zijn heel terechte opmerkingen over hoe de communicatie verloopt en waar de verantwoordelijkheden liggen rond deze situatie van opnieuw schoollopen. Maar ik wil toch ook wel voor de eerste keer in mijn leven collega Dominiek Lootens-Stael bedanken voor zijn fantastische interventie in de hulp naar het werkelijk organiseren van school en de communicatie zodanig verzorgen dat iedereen mee is in dit verhaal. Hiermee wil ik afsluiten.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Er zijn al mooie dingen gezegd hier. Ik wil gewoon kort het collegelid bedanken. Ik voel net als het collegelid aan dat het een evenwichtsoefening is. Er is heel veel gezegd, er is al heel veel informatie gedeeld en er is op dit moment geen behoefte aan mensen die ertussen gaan fietsen. Ik denk dus dat dit een juiste inschatting is en ik begrijp inderdaad dat het collegelid zichzelf en zijn diensten, zijn administratie, het OCB eigenlijk beschikbaar stelt van de Brusselse scholen om zo goed mogelijk met die complexiteit om te gaan en het hoofd te bieden aan deze situatie. Ik denk dat dat de juiste houding is en wou dus vanuit de Groen-fractie onze steun uitspreken voor deze aanpak en ons natuurlijk aansluiten bij al diegenen die zo uitgebreid en nadrukkelijk de leerkrachten en de directies van onze scholen bedanken voor het fantastische werk dat ze in deze tijd realiseren.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik begrijp eigenlijk ook wel uw antwoord, collegelid Gatz, dat we er niet tussen moeten gaan fietsen en dat we vertrouwen moeten hebben in het goede werk dat de scholen kennen en hen moeten steunen in hun autonomie op dat vlak. Misschien enkel als daarnaar vraag van hen is, kunnen we hen zo goed mogelijk begeleiden om die laatste 5 % nog te bereiken, om die ook nog mee in het bad te trekken voor de tijd die ons rest. Als de volgende Avond van het Onderwijs, normaal gezien in februari, kan doorgaan, zullen we meer dan genoeg redenen hebben om onze Brusselse leerkrachten en directies nog eens extra in de bloemetjes te zetten voor het uitzonderlijke werk dat zij verricht hebben in deze afgelopen periode en zonder twijfel nog gaan verzetten de komende tijd.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): Ik kan me aansluiten bij het respect en de waardering voor het hele Brusselse lerarenkorps, maar ik ben het niet helemaal eens met de woorden van de heer Dominiek Lootens-Stael. Het spijt me indien ik daarmee de sfeer verpest. Ik denk dat men een aantal groepen onderschat. Die communicatie bereikt hen dan wel via andere kanalen. De Brusselse leerlingen zijn zeer vindingrijk. Ze kijken nog naar andere zenders en lezen andere media. In het begin hoorde ik soms dat zij niet op de hoogte zijn van wat er allemaal gebeurt, welke middelen men moet gebruiken en hoe voorzichtig men moet zijn. Ik kan alleen maar zeggen dat zij naar mijn ervaring allemaal zeer goed op de hoogte zijn. Zij zijn niet noodzakelijk afhankelijk van de Nederlandstalige media.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ook namens CD&V wil ik mijn waardering uitspreken voor het onderwijzend personeel, de directies en het administratief personeel dat op al die scholen werkt. Het administratief personeel wordt vaak vergeten in het lijstje met complimenten. Zonder hen zou het niet lukken om alles in goede banen te leiden. Bedankt!

Collegelid Sven Gatz: Ik wil nog even terugkomen op de algemene principes die ik de voorbij weken meegaf. Op dit ogenblik staat de VGC klaar op 2 vlakken. Enerzijds stellen wij extra infrastructuur voor opvang ter beschikking en financiële ondersteuning voor die opvang. Dat zullen we blijven doen voor zover het nodig is. Anderzijds staan we klaar met de ondersteuning via het OCB, die nog intenser is dan in normale tijden. Ik wil er de raadsleden aan herinneren dat er geen andere stad bestaat in ons land met een dergelijke ondersteuning vanuit een sterk pedagogisch centrum. Die 2 zaken doen we en zullen we verder naargelang de vraag flexibel inzetten.

Het schooljaar duurt niet erg lang meer, dus we moeten remediërend optreden met de projecten rond de zomerschool. We gaan kijken met scholen welke kinderen we bereiken. Dat is een cruciale vraag, maar het is nog te vroeg om die te beantwoorden. Er zijn daarnaast specifieke projecten rond taalstimulering. Waar de zomerschool een antwoord wil bieden op algemene leerachterstand, bevindt de taalstimulering zich meer op de grens van het pedagogische en het spel. Daarover zal in de komende weken meer duidelijkheid komen.

Na de zomer zijn er projecten rond leesbevordering, die we intensief zullen uitrollen. Ik wil daarmee aangeven dat we in een continuüm zitten. We kunnen nu niet alles perfect beantwoorden, maar we gaan er alles aan doen om dat zo goed mogelijk te doen. In de komende maanden zullen we een beter zicht krijgen op de domeinen waarin extra ondersteuning nodig is voor leerlingen die we nu niet of onvoldoende bereiken. Daarover maak ik mij, net zoals de raadsleden, grote zorgen.

- Het incident is gesloten.

- De vergadering wordt om 12u49 gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslag

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 19 mei 2020*

Ontwerp van verordening tot vaststelling van
de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020

Bespreking en stemming

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 6A (2019-2020) – Nr. 2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door de heer Fouad Ahidar, mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Els Rochette, de heer Mathias Vanden Borre en de heer Arnaud Verstraete.

TREFWOORDENREGISTER

De heropstart van scholen vanaf 2 juni 2020, blz. 32

Motie van overeenstemming

- Stemming, blz. 31

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2020

- Algemene bespreking, blz. 3

- Stemmingen, blz. 31

Samengevoegde vragen om uitleg

Zie - De heropstart van scholen vanaf 2 juni 2020